aylık siyasi gençlik dergisi/sayı 3, ağustos 1978

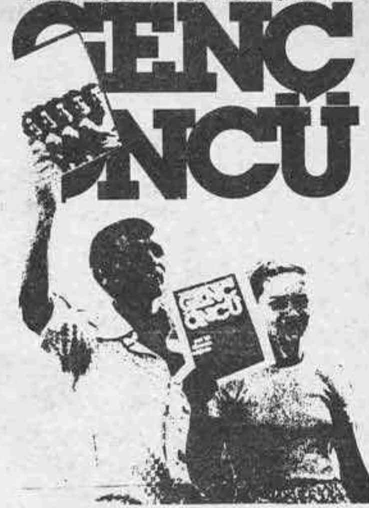
GENÇ ÖNCÜ

BU SAYIDA

contents

aylık siyasi gençlik dergisi/sayı 3, ağustos 1978

12 SAYI SONUNDA CİLT KAPAKLARI ÇIKARILACAKTIR.
GENÇ ÖNCÜ

GENÇ ÖNCÜ YAYINLARI

1) GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNİN İLKELERİ VE TÜRKİYE ....10 Tl.
2) İŞÇİ SINIFI HAREKETİ VEGENÇLİK...10 TL

Yazışma adresi, Necatibey cd. 54/23 Demirtepe/Ankara. Tel: 29 82 60

GENÇ ÖNCÜ: Aylık Siyasi Gençlik Dergisi • Sahibi: Abdurrahman Atalay • Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Halim Bulutoğlu • Adres: Necatibey cd. 54/23 Demirtepe/ANKARA • Fiyatı: 10 TL, Abone 6 Aylık: 60 TL, Yıllık 100 TL, Yurt dışı 2 katıdır • Posta Çeki No'su: 109614 • Baskıya hazırlayan: Çığ Yayıncılık 179704 • Baskı: Dünya Web Ofset • Kapak: Alper Uygur

SON GELİŞMELER VE GÖREVLERİMİZ

Faşizme, pahalılığa karşı tepkileri devşirerek iktidara gelmiş olan CHP Hükümetinin, işçi sınıfına, emekçi halkımıza gençliğe ve tüm demokratik kuruluşlara karşı olan uygulamaları gün geçtikçe çeşitlenerek sürüyor. Tüm bu uygulamaların ortaya çıkardığı bir gerçek var. Burjuvazi, MC Hükümetleri döneminde gerçekleşmesini çok arzu ettiği ve fakat ilerici, demokrat güçlerin tepkisiyle karşılaştığı için gerçekleştiremediği bir çok konuda CHP iktidarı döneminde ileri adımlar atmıştır. Demokratik kitle örgütleri üzerindeki baskı girişimleri derneklerin bir çok ilde valiliklerce kapatılması, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Yüksek Okullarda disiplin yönetmeliğinin MC döneminde uygulamada olandan daha anti-demokratik hükümlerle dolu bir içerik kazandırılması, "sivil sıkıyönetim" terimini kullanmaya hak kazandıran baskıcı girişimler bu doğrultuda atılmış adımların önemli birer örnekleri durumundadır. Tüm bu uygulamalar Hükümet tarafından "anarşinin önlenmesi", "politik cinayetlerin önünün alınması", "toplumsal huzurun" sağlanması adına gerçekleştirilmiştir.

Son 1 ayda meydana gelen olaylar, "anarşinin", "politik cinayetlerin sorumlularının kimler olduğunu hiç kuşkuya yer bırakmayacak bir biçimde ortaya koymuştur. Hükümet yetkililerinin de açıklamak zorunda kaldıkları gibi, ülkemizde belli çevrelerce faşizm kanla terörle tezganlanmak istenmektedir. Bu tesbiti yapan bir iktidarın, böylesi girişimlerin kim ve hangi güçler tarafından yapıldığı açıkça bilinmesine rağmen, bu güçler ve odaklar üzerine gitmemesi anlaşılır değildir. "Ülkemizde faşizm tezgahlanıyor" demek ve arkasındanda demokratik örgüleri kapatmak, ilericiler, sosyalistler üzerinde baskıları artırmak, buna karşın faşist örgütlere karşı ciddi hiç bir uygulamaya girmemek, hükümetin en hafif deyimiyle gaflet içinde olduğunun bir göstergesidir.

Son olaylar açıkça ortaya çıkarmıştır ki saldırılar MHP, Ülkü Ocakları, Ülkücü Gençlik Derneği ve benzeri gizli ve açık odaklarca düzenlenmekdetir. Tek taraflı bir saldırıdır söz konusu olan. "Huzurun sağlanması", "anarşinin önlenmesi" bu odakların dağıtılması ile mümkündür. Ama demokratik kitle örgütlerini kapatmak için pek fazla kafa yormaya ve delil aramaya gerek duymayan bir hükümetin, faşist örgütleri kapatmak için ortaya çıkan delilleri değerlendirmek için fazla çekimser davranabilmesi, niyetin ve yapılmak istenenlerin ne olduğu konusunda belli ipuçları vermektedi.

Yapılmak istenen, faşizme karşı en etkin güç olan işçi sınıfı ve demokratik güçlerin susturulması, burjuvaziye bu anlamda hareket serbestisinin sağlanmasıdır. Bu operasyonun siyasi boyutları belli ölçülerde yerine getirilmiş, sıra ekonomik boyutlara gelmiştir. Son olarak Türk-İş ile Hükümet arasında imzalanan "Toplumsal Antlaşma"nın bu boyutta değerlendirilmesi gerekir. "Ekonominin önündeki dar boğazların aşılması" "enflasyonun önüne geçilmesi" adına yapılan bu antlaşmanın özü işçi ücretlerinin kısıtlanması, diğer bir deyişle dondurulmasıdır. Hükümet ve Türk-İş yetkilileri ücretlerin dondurulmayacağını ne kadar açıklasalarda "işçilerin 1976'daki alım güçlerin 1978 de korunacaktır" demek bir sınırlandırmanın ifadesidir. Alım gücünün korunmasının fiyatlardaki artış oranı hesap edilerek yapılacağı ve bu anlamda %80'e varan ücret artışları sağlanacağı teminatı verilmektedir. Teminatın ne kadar geçerli olacağı, ve bunun da ötesinde gerçek fiyat artışlarının resmi olarak açıklananlardan yüksek olduğu bir tarafa, resmi fiyat artışları bile 2 yılda % 100'ü çok aşmıştır. Bu da işçilerin alım gücünün 1976 nın daha da altına düşeceğini göstermektedir. "Toplumsal anlaşma"nın kimin yararına olduğu burjuvazinin çeşitli kesimlerinin temsilcilerinin konuya ilişkin ve memnuniyetlerini belli eden açıklamalarında görülmektedir.

Tüm bu gelişmeler geniş işçi ve emekçi yığınların "umut" hükümetinden sırt çevirmesini de beraberinde getirmektedir. Bizler için asıl görev bu noktada başlamaktadır. Sosyal demokrat ağırlıklı hükümet kendi solunda bir alternatif siyasi güç görmediği için bu denli rahat hareket edebilmektedir. Kendisine alternatifin sağda olduğunu sürekli yineleyerek ilericileri, sosyalistleri tehdit etmektedir. Bu tehditler kabul edilir tehditler olamaz. Faşizme karşı en etkin ve en tutarlı gücün işçi sınıfı ve sosyalist hareket olduğu açıktır. Sosyal demokrasiye ve bağlı olarak savunulan düzene kapitalizme alternatif, sosyalizmdir, sosyalist harekettir. Bu bilimsel doğruların geniş işçi ve emekçi sınıflarda yankı bulmasıyla gerçekten ileri adımlar atılabilecektir. Bugün böyle bir süreç yaşanmaktadır. Görev bu süreci hızlandırmaktır. Hızlandırmak ise sadece doğruları söylemekle değil, işin içinde olmakla, somut sorunların içinde olmakla ve bu sorunlardan kalkarak alternatifin sosyalist harekette olduğunu göstermekle sağlanabilir. Sosyalist gençlerin ataklıklarını, yılmaz mücadele anlayışlarını bu yönde kullanmaları zorunludur.

GENÇ ÖNCÜ

EGO'DA İŞ CİNAYETLERİ

Tülin SEMA

EGO, Ankara'nın göbeğinde 3500 kadar işçi ve emekçinin ilkel koşullarda üretimi sürdürdükleri bir işyeri. EGO'da üretim, kuruluşundan beri çalışan, süresini tamamlamış ilkel makinalarla yapılmaktadır. İşçiler makina gücünden çok kendi güçlerini kullanıyorlar. Havagazı işçileri küçük bir düğmenin tamiri bile yapılmadığından kömür dökme vagonunu kendi güçleriyle itmektedirler. Maskesiz çalışan bu işçiler hergün daha fazla zehir alarak ölüme bir adım daha yaklaşıyorlar. İşçiler gaz zehirlenmesinden, prostat, akciğer, deri, idrar yolları, pankreas, mide, mesane, burun, gırtlak, kan kanseri tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Kok fırınlarında çalışanların normal insanlara göre akciğer kanseri 2,5 misli, kok fırınlarında kule tepelerinde çalışan işçilerde ise 10 misli fazladır. Bu nedenle havagazı fabrikasından emekli olup da 1-2 seneden fazla yaşayan yoktur.

Bütün bunlara karşı belediye seçimlerinden sonra işbaşına getirilen Ethem Özbakır ilerici, demokrat ve sosyalistleri tasfiye etmekten işçi ve emekçilerin sorunları ile ilgilenememektedir (!)·

Fabrikaya denetime gelen iş müfettişlerinin ise, fabrikaya hiç uğramadıkları Genel Müdürün odasında "NORMAL" raporu verdikleri herkesçe bilinen bir gerçektir.

Son günlerde EGO'da iş kazaları oldukça büyük boyutlara ulaştı. 3 Temmuz günü görevleri olmadığı halde gazı kesilmemiş ocağı temizletmek için indirilen H. İbrahim Çelik, Hulusi Özdemir, Mahmut Çatak zehirlenerek komaya girdiler. 12 Temmuz'da Arslan Akyüz kanserden öldü. 8 Temmuz günü Hüseyin Ataser kemerinin kopması, 12 Temmuz'da Mehmet Uçkun elektrik çarpması sonucu direkten düşerek öldüler. Bu işçiler toplu sözleşmedeki iş güvenliği - işçi sağlığı maddeleri hayata geçirilmediği, iş yasası maddeleri uygulanmadığı için öldürülmüşlerdir.

İş cinayetlerinin kurbanı Hüseyin Ataşer için Genel-İş cenaze töreni düzenledi. Arkadaşlarının katilinin işveren olduğunu belirten işçiler, Genel Müdürün gönderdiği çelenki ateşe atarak işvereni protesto ettiler. Genel Müdür Ethem Özbakır'ın da bulunduğu törende ateşi söndürmek için getirilen yangın söndürücünün patlaması EGO'da çalışma koşullarının ne denli iyi olduğunun bir göstergesidir. Cenaze törenlerine katılan işçiler hakkında soruşturma açılarak yarım günlük ücretleri kesildi.

Mehmet Uçku'nun cenazesi ise işveren ve sendikanın, işçilerin yükselen potansiyelinden korktuklarından işyerine getirilmedi. Ailesine teslim edilerek gizlice köyüne gönderildi. Bu cinayetler ve işverenle sendikanın tutumunu ilerici, demokrat, sosyalist işçiler EGO kapısına siyah çelenk bırakarak protesto ettiler.

Yasalara, işçi sağlığı, iş güvenliğine, görev, yetki ve sorumluluklara uyulmadığı için işlenen bu iş cinayetlerine, sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışına ters düşen Genel-İş yönetiminin de payı var. Eğer sendika işçiden yana tavır alsaydı, içinde Hüseyin Ataşer'in imzası bulunan 39 usta ve yardımcılarının imzaladıkları istek ve sorunlarını belirttikleri belgeyi değerlendirirlerdi. Sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı ile çalışsaydı, iş güvenliği - işçi sağlığı maddelerini açığa çıkarsaydı, işveren ağzıyla konuşmaz, işçilerin hataları olduğu söylentisine katılmazdı.

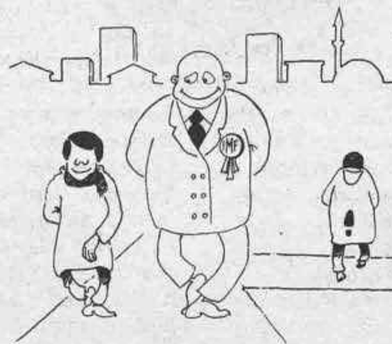
İşçiler, emekçiler iş kazaları sonucu yaşamlarını kaybetmek, sakat kalmak korkusuyla mı yaşayacaklar? Yeni onbinlerce işçi, emekçi alınmayan iş güvenliği sonucu meslek hastalıklarına yakalanıp yaşamlarını mı kaybedecekler? İşçi ve emekçiler bu sorunlara birlikte örgütlü kararlı mücadele etmedikleri sürece; "EVET"

Çözüm; birlikte davranmak, örgütlenmek, yeni haklar için kararlı mücadele etmektir. Şunu hiç unutmamak gerekir: "ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ!"

CHP GENÇLİK KOLLARINDA KARGAŞA

Neşe YÜKSEL

2 yıl önce CHP Gençlik Kollarının kongresi yapılmıştı. Kongre süresince de ilericilerin salona alınmaması için büyük özen gösterilmişti. Kongre sonunda Zeki Alçın Genel Başkan seçildi. Alçın, görevi devraldıktan sonra öncelikle, gençlik kolları içerisindeki ilericiler sorununa eğildi. Ve yoğun bir biçimde ilerici tasfiyesine girişti. Orhan Eyüpoğlu - Ali Topuz ekibinin parti içinde uyguladıkları tasfiye işlemini, gençlik kolları içerisinde aynı titizlikle sürdürmekteydi. Başarısı CHP açısından inkar edilemez.

Ancak, Alçın'ın parti açısından yaptığı yararlı işler ve başarısı, son zamanlarda başta Genel Başkan olmak üzere bazı genel merkezciler tarafından göz ardı edilmiş durumda.

Geçtiğimiz günlerde, son CHP Genel Yönetim Kurulu toplantılarından birinde Uğur Alacakaptan Zeki Alçın ve arkadaşlarının görevden alınması yolunda önceden hazırladığı bir önerge verdi. Önergede 3 kez üst üste toplantıya katılmadıkları, bu nedenle hukuken düşmüş oldukları belirtiliyordu. Ancak bu göstermelik gerçeğin altında yatan temel neden başka. Zeki Alçın bir süredir CHP Genel Merkezi için bir tehlike olmaya başla-

SEKA selüloz ve kağıt fabrikası'nda kaçak işçi çalıştırılıyor

Sanayi Bakanlığına bağlı kamu iktisadi devlet teşekküllerinden Seka Genel Müdürlüğü İzmit Fabrikalarında 100'ün üzeripde sigortasız olarak can ve sosyal güvenceden yoksun olarak işçi çalıştırılmaktadır. En ağır çalışma koşullarında üvey evlat muamelesi görerek **geçici** adı altında çalışan bu arkadaşlar bu güne kadar bir ölü (kafasına tomruk düştü) birde yaralı verdiler. (ayağına 150 kg. balya düşerek kırdı) Dertlerini kimseye dinletemeyen işçiler, durumlarını yetkili sendikaya bildirdiler ve aldıkları cevap daha acı oldu: Bizler ekmeğinizle oynamak istemeyiz. (yetkili sendika Türk-İş'e bağlı selüloz-iş sendikasıdır) Bir grup işçi arkadaş yeni gelen Genel Müdürden umutlanıp durumlarını anlatan bir dilekçe ile daimi kadroya geçme girişiminde bulunduklarında, ertesi gün işe gelmeyin cevabını aldılar.

GENÇ ÖNCÜ İzmit şubesi bu işçilerle bir röportaj yaptı:

GENÇ ÖNCÜ: İş yerinizde sigortasız kaç işçi çalıştırılıyor?

İŞÇİ: 100'ün üzerinde fakat kesin bir rakam vermek mümkün değil, çünkü bu sayı hergün değişir. Çalışmamıza göre işine gelmeyeni çıkartır iş sıkışırsa bu sayıyı arttırıyor.

GENÇ ÖNCÜ: Bu şartlar altında burada çalışmanızın amacı nedir?

İŞÇİ: Karnımızı doyurmak için.

GENÇ ÖNCÜ: Bu işe başlamadan önce başka yerlerde çalışabilme olanağı buldunuz mu?

İŞÇİ: Üç yılla üç ay arasında, fakat bundan farkı yoktu.

GENÇ ÖNCÜ: Şimdiki işinizde ne tür işler yapıyorsunuz?

İŞÇİ: Başta tahmil-tahliye olmak üzere fabrikanın tüm angarya işleri bizlere yaptırılıyor. Örneğin tuvalet temizliğinden tutunda, vinçlerle tomruk bağlamak, 30 M yükseklikte saman balyaları istiflemek kamyonlara kağıt balyaları istiflemek hepsi bizim görevimiz.

GENÇ ÖNCÜ: Neden bu şartlarda çalıştırılıyorsunuz? Bu işleri geçici işçiler mi yapmak zorunda?

İŞÇİ: İşveren bizleri sigortasız çalıştırmakla aynı zamanda vergide kaçırabilmektedir. Dolayısıyla bir taşla iki kuş vurmaktadır. Bunun yanısıra ülkede işe adam değil adama göre iş tatbik edildiğinden, bir müdürün adamı diye işe alınan işçiyi bu şartlarda çalıştıramıyacağından böyle bir yola başvurduğu kanısındayız. Bir yılı aşkın bir zamandır aynı sistemin uygulanması bize bu işlerin geçici değil hatta mevsimlik hiç değil, olduğunu öğretmiştir.

GENÇ ÖNCÜ: Sizler **geçici** çalıştırılırken sizlerin dışında daimi kadroya işçi alınıyor mu?

İŞÇİ: Evet. Bizler, bu koşullarda her gün çavuşların: "iyi çalışırsanız kadroya geçersiniz", ninnileriyle uyutulmağa çalışılırken, her gün çeşitli parti kanallarıyla kadrolu işçiler alınmaktadır. Üstelik alınan bu işçilerin çoğunluğu, herhangi bir vasfa sahip değildir.

GENÇ ÖNCÜ: Bu durumun değişmesi için herhangi bir **girişiminiz** oldu mu?

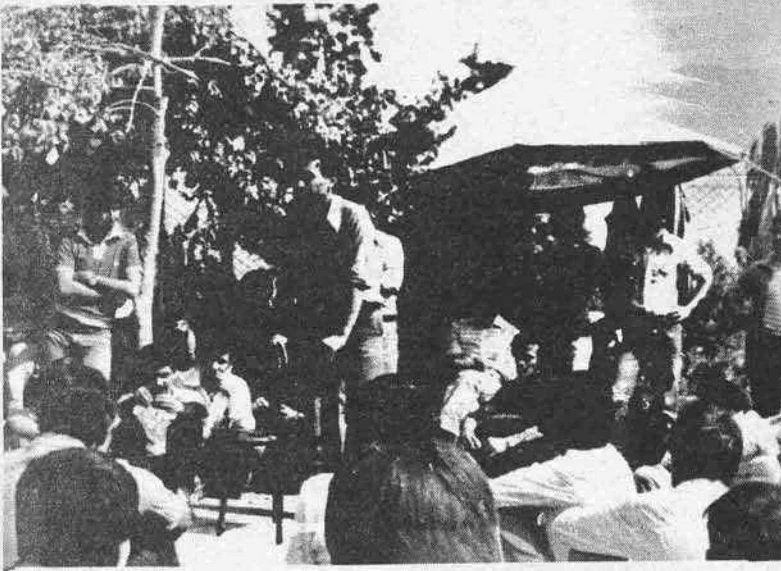
İŞÇİ: Genel Müdürlüğe bir dilekçe ile **durumu** izah edip **sigorta** işlemlerimizin yapılmasına ve devamlı kadroya işçi alımında bizlere öncelik tanınmasını istedik. Ancak dilekçeyi müdürlüğe götürdüğümüzde, çalıştığımız kısımın şefi: yarın işe gelmemizi bildirdi. Gerekçe olarak da işin bittiğini söyledi. Fakat bugün aynı işlerde aynı durumda 10'larca arkadaş çalışmaktadır.

---

mıştı. Çünkü, CHP içindeki grupların bazılarıyla olan yakın dostluğunun sonucu, gençlik kollarını bu grupların çıkarları doğrultusunda kullanmaya başlamıştı .Alçın'ın bu başına buyruk hareketi, genel merkez yöneticilerinin gençlik kollarını yönetimin güdümüne sokma çabalarına sekte vurmaktaydı. Bu da doğal olarak onları tedirgin ediyordu. Bütün bunlar Zeki Alçın ekibinin acilen görevden alınmasını gerekli kılan nedenlerdi ve karar Bülent Ecevit'inde lehte oy kullanması ile alındı.

Zeki Alçın'dan boşalan yere Rahşan Ecevit'in etkin desteği ile Onur Abanen getirildi. Parti hareketi içerisinde fazla deneyimi olmamasına karşın yine de genel başkan olmak için yeterli niteliklere (!) sahip görüldü. Abanen deneyimsizliğinin sonucu olacak, yönetim kurulunu oluşturmakta zorluk çekiyordu. Bu nedenle Uğur Alacakaptan kendisine 8 kişilik bir liste hazırlayıp verdiği zaman sevinerek kabul etti ve bu konuda CHP Kadın Kolları Genel Başkanı Güler Gürpınar'ın da yardımlarını kabule hazır olduğunu belirtti.

Sürekli, gençliği yarının geleceği, umudu gördüğünü vurgulayan CHP, pratikteki tavırlarıyla bu sözlerini çürütüyor.. Ve CHP, gençliği güdülebilecek bir koyun sürüsü olarak görmek ve göstermek eğilimindе. Bu konuda biz SOSYALİSTLERE düşen acil bir görev var. CHP'nin gerçek yüzünü, gençlik için bir umut olmadığını sergilemek ve gençliğin sorunlarının sosyal demokraside değil ancak SOSYALİST DÜZENDE çözüme ulaşabileceğini anlatmak.

ELBA'DA GREV

Elba Basınçlı Döküm Sanayi Anonim Şirketi. Orhangazi Sanayi bölgesinde kurulu bulunan, Türkiye'de Otomotiv Sanayiinde önemli bir yeri olan Renault, Tofaş gibi fabrikalara yan ürünler sağlıyan, DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikasının örgütlü bulunduğu bir işyeri. Bu işyerinde Maden-İş bir süredir Grevde. Bursa'daki bazı demokratik kuruluşlar ve GENÇ ÖNCÜ geçenlerde Elba'daki grevci işçileri ziyaret ederek, işçi sınıfıyla birlik ve dayanışma içinde olduklarını vurguladılar.

Bu arada kendisiyle konuştuğumuz Elba işyeri temsilcisi Hüseyin Çakır GENÇ ÖNCÜ'nün sorularını şöyle yanıtladı.

GENÇ ÖNCÜ: Elba ne zamandır faaliyetini sürdürüyor ve neler üretiyor. Bu konuda bilgi verirmisiniz?

Hüseyin Çakır: Elba Basınçlı Döküm Sanayii A.Ş. otomotiv sanayiinin ihtiyaç duyduğu Sol karter, Sağ karter, Debriyaj karteri, Su pompası, Arka kapak; Volant koruyucusu, Vites kutusu gibi parçaları üreten ve beş yıldır faaliyetini sürdüren bir işyeri.

GENÇ ÖNCÜ: Maden-İş'te nasıl örgütlendiniz ve bu zamana kadarki mücadelenizi kısaca özetler misiniz.

Hüseyin Çakır: İşverenin tüm baskı ve engellemelerine rağmen 1975 yılında Maden-İş'te örgütlendik. Elba da bugün 37 işçi çalışmaktadır. Ortalama beş yıllık bir işçinin günlük yevmiyesi net 67,59 TL dır. Bu da bu işyerinde kâr ve sömürü oranının ne kadar büyük olduğunu gösteriyor. İşverenin oldukça yoğun olan bu kâr ve sömürü oranını belirli ölçülerde sınırlamak için yaptığımız mücadele sonucu I. Toplu sözleşme görüşmelerinden başarılı sonuç aldık. Ancak II. Toplu sözleşme görüşmelerinde karşımıza sermayenin azgın, gerici örgütü MESS çıktı. İsteklerimiz kabul edilmedi. Böylece 9 aydır süren görüşmeler kesintiye uğradı. Bunun üzerine greve çıktık. Gördüğünüz gibi grevimiz gayet başarılı bir şekilde sürmektedir. Ancak bildiğiniz gibi sadece Ekonomik Demokratik mücadeleyle sömürünün ortadan kalkması, bizim için kurtuluş olan Sosyalizmin kurulması mümkün olmuyor. Bu bakımdan politik mücadele etmek gerekliliğinin bilincinde olduğumdan işçi sınıfının politik örgütünde de yerimi alarak mücadelemi sürdürüyorum.

DGSA'DA BOYKOT SÜRÜYOR

Bugünlerde, Devlet Güzel Sanatlar Akademisinde bir sınav boykotu yaşanıyor. D.G.S.A. öğrencileri, 26 Haziran Pazartesi günü oybirliğiyle aldığı kararla boykota başlamış, bugüne dek başarıyla gelinmiştir. Şubat'tan beri gelişen olaylar birtakım sorunlar getirmişti. Bu sorunlar karşısında öğrenci temsilciliği bazı talepler belirledi ve yönetimde bunları savundu. Bunlar öğrencilerin somut sorunlarından kaynaklanan akademik, demokratik talepler idi. Akademi Temsilciler Kurulunda, öğrencilerin bu haklı talepleri kabul edilmeyince sınav boykotuna gidildi. Ancak sorunların bu boyutlara ulaşmasının nedenlerine bakmak gerekiyor.

DGSA'da bu akademik yıl, Şubat'ta ve Haziran'da olmak üzere iki ayrı boykot daha yaşanmıştı. Her iki eylemde de D.G.S.A. öğrenci kitlesi içindeki sapkın akımlar, Öğrenci Temsilcilik Kurumunu yıpratmaya çalıştı. Yasal olarak var olan ve yönetimin de tanımak zorunda olduğu bu kurum dışlanarak komite tipi örgütlenmelerle yapılmak istenen,kitlenin somut ve haklı isteğini gerçekleştirmek değil, bu birikimi bilim dışı ideolojilerin propagandası olarak kullanmaya çalışmak oldu. Örgüt çıkarlarını kazanılmış demokratik mevzilerin önüne çıkaran sapkın akımlar ve grupçuklar, yönetime katılmak ile demokratik kazanımların savunulması ve geliştirilmesi mücadelesinde, sosyalistlerin DGSA'yı daha ileri götürmesini engelledi. DGSA'da yaşama geçmesi için uğraşılan Akademi Öğrenci Konseyinin yasallaşması sorunu bir türlü kalıcı bir çözüme ulaşamadı. Tüm akademi kitlesini anında kavrayabilen bir örgütlenme biçimi olan Akademi Öğrenci Konseyinin yaşama geçirilememesiyle sorunlar karşısında alınan reaksiyoner tavırlar engellenemedi.

DEMOKRASİ MÜCADELESİ ERTELENEMEZ

Av. Güzin ANDAÇ

Sömürme özgürlüğünün sınırsız, bu sömürüye karşı olma özgürlüğünün ise olmadığı burjuva "demokratik" rejimi ile yönetilen ülkemizde, bu düzenin bütün yükünü omuzlarında taşıyan, işçi sınıfı ve tüm emekçi sınıflara burjuvazinin baskı ve sömürüsünün artarak sürdürüldüğü şu günlerde, ülkemiz gençliğine önemli sorumluluklar ve görevler düşmektedir.

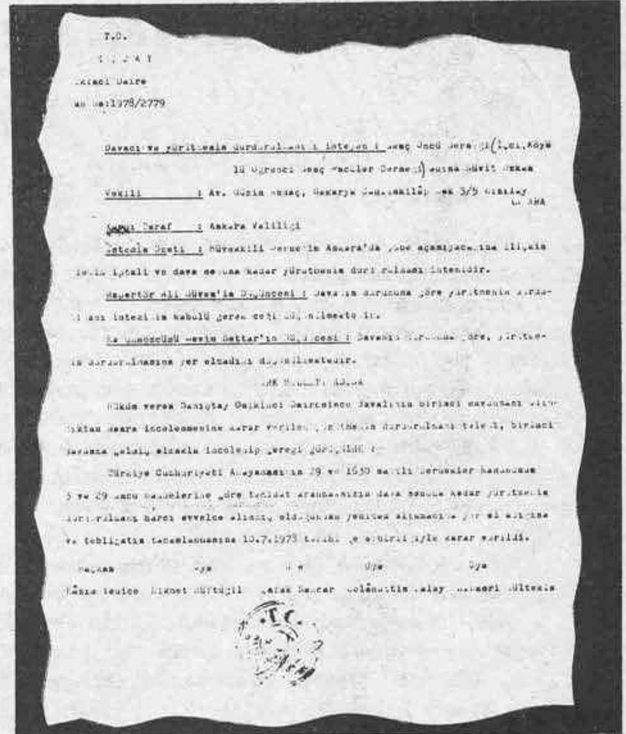
1971-1973 döneminde, 1960 Anayasası ile getirilmiş olan, politik-sosyal yaşanımızın vazgeçilmez ve ödün verilmez temel hak ve özgürlükleri alınmak istenmiş, bu anlamda önemli kısıtlayıcı ve sınırlayıcı antidemokratik hükümler Anayasamıza yapılan değişikliklerle sokulmuştur.

İçinde bulunduğumuz çağ kapitalizmin en gerici biçimlere girdiği bir çağdır. Bu dönemde insanların doğuştan bir takım hak ve özgürlüklere sahip olduğu ve bunların yasalarla sınırlanamayacağı görüşü yadsınarak temel demokratik hak ve özgürlüklerin siyasal iktidarlar tarafından istenildiği biçimde düzenlenerek, Anayasa ve yasalarda gösterileceği iddia edilmiştir. Temel demokratik hak ve özgürlüklerin sınıflar arasındaki mücadele ile belirlenip elde edileceği gerçeği göz ardı edilmek istenmişti.

12 Mart Muhtırası ile başlayan baskı dönemi, 1971-1973 arasında Anayasa'nın 11 maddesi değiştirilerek, demokratik hak ve özgürlüklerin bir takım faşizan tekerlemelerin perdesi altında yok edilebilmesine olanak vermiştir.

Bütün bunlara rağmen, demokrasi mücadelesi sürüyor ve sürdürülmesine, her türlü baskıya karşı çıkılarak devam edilmesi gerekiyor. İleri demokratik mevzilerin kazanıldığı ülkelerde, düşünce suçunu yargılayan hakimler "bizim hukukumuzda düşünce suçu yoktur, yargılanan maddi olaylardır" diyebilmekte, buna karşılık demokrasi mücadelesinin verilmediği, bir anlamı ile bu mücadelenin önemsenmediği ülkelerin yargıçları ise "düşünce açıklandığı zaman, suç meydana gelmiştir" diyebilmektedirler.

Türkiye dışa bağımlı geri kapitalizmi, dünya kapitalist-emperyalist sisteminin içinde bulunduğu bunalımın da etkisi ile, çıkmaz bir yolda ilerleyen, çelişkilerinin keskinleşerek arttığı bir ülkedir. Bu nedenle de egemen sınıflar toplumu yönetmek ve yönlendirmede acze düşmektedir. Bu durumdan kurtulmanın çözümünü antidemokratik baskı ve şiddet uygulamalarını toplumun her alanına yaygınlaştırmakta ve bu yaygınlaştırdığı alanlarda yoğunlaştırmakta aramaktadır. O halde, işçi ve emekçi halkımıza ve kurtuluşları onların kurtuluşuna bağlı olan gençliğimize düşen görev ve sorumluluk, siyasal iktidarın antidemokratik politika ve davranışlarına karşı çıkmayı, direnmeyi, demokrasiyi savunup geliştirmeyi kısaca, anayasal hak ve özgürlüklerin Anayasa'da çok ayrıntılı bir biçimde gösterilmesini, 1961 Anayasasına geri dönülmesini, politik demokrasinin öncelikle ve özellikle gerçekleştirilmesi mücadelesine katılımını zorunlu kılmaktadır.

T.C.

[illegible]

[illegible] Daire

[illegible] 1978/2779

Davacı ve yürütmenin durdurulmasını isteyen : [illegible]

Vekili : Av. Güzin Andaç, [illegible]

Karşı Taraf : Ankara Valiliği

İstemin Özeti : [illegible]

[illegible]

GENÇ ÖNCÜ'nün Danıştay'a açtığı dava sonucu Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararının fotokopisi

Bu anlamı ile güncel görevimiz, siyasal iktidarın demokrasi doğrultusunda etkilenmesini hedef almaktadır. Tutarlı demokrat olmak, tutarlı bir demokrasi mücadelesini vermek toplumun demokratikleştirilmesi görev ve sorumluluğunun bilincine varmakla mümkündür.

Hedefimiz, sadece yeni kazanımlar elde etmek olmayıp, elde edilen kazanımların korunması, koruyarak geliştirilmesi böylece yeni kazanımlara ulaşmaktır. Bu anlamda da demokrasi mücadelesini en etkin ve en kalıcı biçimde vermeli, var olan olanakları sonuna kadar zorlamalıyız.

GENÇ ÖNCÜ'NÜN 10 YENİ ŞUBESİ DAHA KURULDU

● KURULAN ŞUBELERLE BİRLİKTE GENÇ ÖNCÜ'NÜN ŞUBE SAYISI 26'YA YÜKSELDİ. AYRICA İKİ DERNEK TEMSİLCİLİĞİ OLUŞTURULDU.

Geçtiğimiz Temmuz ayı içerisinde Genç Öncü'nün örgütlenme çalışmaları yoğun bir şekilde devam etti. Geçen sayımızda bahsettiğimiz kuruluş çalışmaları yapılan yüzlerce yerden onunda şube kuruldu. Yeni şube kurulan yerler şöyle: Ordu, Bulancak (Giresun), Yenişehir (Bursa), İzmit, Sarıgöl (Manisa), Yatağan (Muğla), Kepsut (Balıkesir), İstanbul-Beykoz, İstanbul - Kadıköy, Kayseri. Ayrıca Kütahya ve İslahiye'de (Gaziantep) dernek temsilciliği oluşturuldu.

Sürekli olarak örgütlenmesini geliştiren Genç Öncü'nün buna bağlı olarak yurt çapında gençlik içerisinde etkinliği artıyor. Yeni kurulan şube yönetim kurullarında görev alan arkadaşların isimleri şöyle:

ORDU: İ. Hakkı Çelebi, M. Önder Odabaşı, Yücel Şahin, Rüştü Akbulut, Resul Engin.

BULANCAK: Mustafa Ekmekçi, İsmail Telli, Hüsnü Karadağ, Tahir Uyanık, Güngör Çalış, Kenan Şenel

YENİŞEHİR: Hüseyin Şentürk, Ali Demir, Kadri Desova, Selahattin Sönmez, Şahin Sağır.

İZMİT: Necati Böğürcü, Mustafa Koç, Kadir Taş, Ömer Akın, Erol Üstüntaş

SARIGÖL: Halit Şen, Mehmet Kalkan, İsmail Ağa, Eşref Çakmak, Ahmet Bacak.

YATAĞAN: Osman Turan, Aydoğan Oruç, Abit Bakçok, Galip Özalemdar, Kemal Akkaş.

KEPSUT: Ali Canbay, Sebahattin Balkanlı, Miat Sert, Fevzi Dönme, Erdinç Çiğdem.

BEYKOZ: Özer Durdu, İsmail Heral, Ergun Alper, Vedat Demirkol, Cemalettin Karadeniz.

KADIKÖY: Metin Karaçam, Can Türek, Erdinç Yeldan, Cengizhan Yüceil, Bedia Işık Erem.

KAYSERİ: Mehmet Yücal, Aydın Alkan, Hüseyin Hozat, Muzaffer Sinanoğlu, Müjgan Yalçın.

Genç Öncü Dergisi, kurucu şube yönetim kurullarında görev alan tüm arkadaşları candan kutlar.

ADANA ŞUBESİNİN ORTAK BASIN DUYURUSU

Adana'da kurulu 19 demokratik örgüt ile birlikte basın duyurusu yapan GENÇ ÖNCÜ Adana Şubesi, faşist saldırı ve cinayetleri kınadı. Demokratik örgütlerin faşizme karşı mücadeleyi ortak bir platformda sürdürmeye kararlılıklarını belirten bildiride "Adana'da faşist cinayetlerin odağı olan öğrenci yurtlarının Ülkücü Gençler Derneğinin hemen kapatılması" talep edildi.

CEM CEMİL TAHLİYE OLDU

NATO'ya Hayır Kampanyası'nda Nato Komutanlığı önünde basın toplantısı yaparken yakalanan ve "casusluk" iddiası ile 3 aydır cezaevinde tutuklu olarak bulunan Genç Öncü İzmir Şube Başkanı C. Cemil Öztürk'ün ilk duruşması 28 Temmuz'da yapıldı. . Dergimiz yayına hazırlandığı sırada gelen haberlere göre 'casusluk" iddiasına neden olan belgelerde suç unsuru bulunmadığı bilirkişi raporuyla belirlendi. Bu rapora dayanılarak Cem Cemil Öztürk ilk duruşmada tahliye oldu.

SAMSUN ŞUBESİ KURULUŞ BİLDİRİSİ YAYINLADI

GENÇ ÖNCÜ Samsun Şubesi kuruluşunu duyurmak amacıyla bir bildiri yayınladı. Bildiride, "GENÇ ÖNCÜ, gençliğin tüm sorunlarının çözümünün sosyalizmde olduğunun bilinciyle sömürüyü ortadan kaldırmak ve sosyalizmi kurma mücadelesinin ön saflarında olacaktır" dedi.

"I" numaralı üye kartının sahibi Fethi Açıl kartını alırken.

ANKARA ŞUBE ÜYELERİ ÜYE KARTLARINI ALDILAR

Ankara Şubesi üyeleri üye kimlik kartlarını , Ankara Şube Lokalinde düzenlenen bir törenle aldılar. Törende Genç Öncü Genel Sekreteri Ümit Buğdaycı Genç Öncü üyesi olmanın ve bunu simgeleyen üye kartını taşımanın onur verici bir görev olduğunu belirten bir konuşma yaptı. Konuşmadan sonra üye kartları Ümit Buğdaycı tarafından üyelere dağıtıldı.

SALİHLİ'DE SALDIRI

30 kişilik faşist bir grubun Genç Öncü üyelerine saldırması neticesinde Şube Sekreteri Bülent Örs ve Yönetim Kurulu Üyesi Hurşit Kapucu silahla yaralandılar. Saldırganlar bilinmesine rağmen bulunamıdılar. Bu olay üzerine TÖB-DER, TÜM-DER, GENÇ ÖNCÜ, İGD Salihli şubeleri ve Salihli Halk-Der kamuoyuna ortak bir duyuru yaptılar. Bu duyuruyu "anti-faşist, anti-emperyalist iş ve eylem birliği için ilk adım" olarak nitelediler. Genç Öncü Ege Bölge Temsilcisi Hasan Keskin basına yaptığı açıklamada "ilerici vaatlerle, işçi ve emekçilerin oylarını alarak hükümet olabilen CHP, hükümet olduğundan bu yana gerici faşist güçlere karşı etkin tedbir alamamaktadır" dedi. TİP Manisa İl Başkanlığı da yayınladığı bildiri ile olayı kınadı.

GİRESUN ŞUBESİ DAYANIŞMA GECESİ DÜZENLEDİ

Giresun GENÇ ÖNCÜ Şubesi, TÜM-DER, TÜTED Şubeleri ile birlikte 24 Temmuz günü DAYANIŞMA GECESİ yaptı. Vedat Demircioğlu'nun katledilişinin 10. yıldönümüne tekabül eden bir günde düzenlenmesi geceye başka bir anlam kazandırdı. Geceye katılanların anti-emperyalist, anti-faşist kararlılıkları bir kere daha bilendi. Tüm kendi olanakları ile hazırlanan gecede Genç Öncü ve İşçi Kültür'ün ortaklaşa sahneledikleri, tiyatro, folklor ve koronun gösterilerinin yanı sıra mahalli ozanların konserleri ilgi topladı. Gecede izlemeye gelen birçok kişinin yer olmadığından döndüğü görüldü.

ANKARA ŞUBESİNİN DÜZENLEDİĞİ FUTBOL TURNUVASI SONUÇLANDI

Ankara Genç Öncü Şubesinin düzenlediği "Dostluk ve Dayanışma için Futbol Turnuvası" sonuçlandı. 36 takımdan toplam 500 amatör futbolcunun katıldığı turnuvanın şampiyonu Varlık Mahallesi takımı oldu. Kupa töreninde konuşan Genç Öncü MYK Üyesi Mesut Vural, "Günümüzde kapitalist ülkelerde ve bu arada Türkiye'de kitleleri uyutma aracı olarak kullanılan futbolun, bu turnuvada başka anlam ve içerik kazandığını ve kitle sporunun oluşmasında Genç Öncü'nün üzerine düşeni yapacağını" belirtti. İşçi Kültür Derneği Korosu söylediği marşlarla törene ayrı bir renk kattı.

NURİ ERDOĞAN'IMIZI YİTİRDİK

Kırıkkale Şubemiz genç bir militanını yitirdi. Geride bıraktığımız ayın 9'unda, arkadaşımız üzücü bir olay sonucu, yaşamının en güzel yıllarında, aramızdan fiilen ayrıldı. Henüz 21 yaşında askerdi Nuri. Rahatsızlığı nedeniyle hava değişimine gelmişti Kırıkkale'ye. Her afişlemede, her bildiride daima ön saflarda yer alan Nuri Erdoğan, yiğitliği ile çevresindeki faşistleri sindirmişti, Kırıkkale gibi adı faşist kalesi diye anılan bir kentte.

Örgütümüze ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

ANISI GÖNÜLLERİMİZDE YAŞAYACAK...

Sosyalist ülkelerde uygulamalar ve

TÜRKİYE'DE GENÇLİK KAMPLARI ALDATMACASI

Ömer KÜKNER

CHP Hükümetinin bugüne kadar görülen uygulamalar, burjuvazinin çıkarlarını kollamayı birincil görev olarak seçtiğini ortaya koymuştur. Sosyal Demokrasinin varolan ikili niteliğinden burjuvaziye yanaşma politikasının ağırlık taşıması nedeniyle, diğer niteliği olan işçi ve emekçi kitlelerin çıkarlarını savunma, yalnızca ayakları yere basmayan, hayalci tasarılar aracılığı ile sürdürülmeye çalışılmaktadır. Şimdiye kadar önerilen Halk Sektörü, Özyönetim, Köy Kent gibi projeler, insanın insanı sömürmeyeceği düzenin araçları olarak sunulmuştu. Uygulanması mümkün olmayan bu projelere son olarak "Toplumsal Kalkınma İçin Gençlik Projesi" eklendi. Böylece CHP'nin hayalci projeleri tamamlanmış oldu.

HERKESE BİR ELMA ŞEKERİ

Kapitalizmden hoşnut olmayan kitleleri, yeniden düzene bağlamak gerektiği için herkese bir "elma şekeri" sunmak belirli bir süre rahatlama sağlar. Düzenden hoşnut olmayanların başında işçi sınıfı geliyor. O halde işçi sınıfı için özel düşünülmüş bir uygulamayı öngörmek gerekir. İşte özyönetim uygulamasının asıl nedeni. Başka kim var? Köylüler. Onlara da sahte bir umut yaratmak lazım. Köykent projesi de böyle doğuyor. Esnaf ve zanaatkârlar kapitalizmin en hızlı çöküntüye uğrattığı katmanlar. Onlar için de bir çare bulmak gerekli. Nedir esnaf ve zanaatkârın kaybettiği? Eskiden sahibi olduğu tezgahın mülkiyeti. Mülkiyete düşkün olanların ve mülkiyetini kaybedenlerin, bu olanağa sahip olabilmelerini öngören bir uygulama gerekir. Çözüm, Halk Sektörü. Küçük sermaye sahipleri bir araya gelerek büyük işletmeler kuracaklar ve kaybettikleri mülkiyete yeniden sahip olacaklar.

İşçilere, köylülere böylece birer elma şekeri verilmiş oluyor. Uygulama ve başarı şansının olup olmaması hiç önemli değil. Bunun böyle olduğu hükümete geldiğinden bu yana sosyal demokrasinin öngördüğü projeler konusunda parmağını bile kımıldatmamasından anlaşılmaktadır.

SOSYAL DEMOKRASİNİN GENÇLİĞE BULDUĞU OYUNCAK

Herkese "çare" bulundu. Fakat bir de gençlik kesimi var. Gençlik tek başına bir sınıf niteliği taşımamakla birlikte, büyük ölçüde düzenden hoşnut değil. Onunda kolayı var. Herkese "çare" bulan CHP'nin gençliğe de bir şey düşünmemesi mümkün değil. Gençlere sunulan oyuncak ise "Toplumsal Kalkınma İçin Gençlik Projesi".

CHP'nin öngördüğü projelerin hayalci, sahte umutlar yaratmaya yönelik yönü kısaca böyle. Özel olarak TKGP (Toplumsal Kalkınma İçin Gençlik Projesi) için öne sürülen gerekçelerin başında geleni, CHP'nin sınıf körlüğünü somut olarak ortaya koyuyor. En başta gelen gerekçe; "Toplumdaki huzursuzluğun nedeni gençlerin çatışmasıdır, gençleri bir araya getirerek onların kardeşliğini sağlayabiliriz" olarak öne sürülüyor.

Faşizmi bir avuç beyni yıkanmışın terörü olarak gören bir ideolojinin faşizme karşı mücadeleyi tek tek faşistlerin iknasına indirgemesi doğaldır. Proje aracılığı ile faşist ve faşist olmayan gençlerin bir araya gelerek kardeş olacakları ve böylelikle faşistlerin adam öldürme alışkanlıkların-

danvazgeçecekleri ve ülkemizde faşist tehlikenin ortadan kalkacağı düşünülüyor.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE TEK TEK FAŞİSTLERE KARŞI MÜCADELE DEĞİLDİR?

Faşizme karşı mücadelenin bu kadar sığ ve yanlış olarak ele alınmasının nedeni açıktır. Bu gün CHP, faşizmin temel kaynağının tekeller olduğunu görmemektedir veya görmek istememektedir. Faşizmin kaynağını kurutmak ve tekellere karşı mücadele vermek yerine kendi iktidarının güvencesini tekelci burjuvaziye sırtını dayamakta görmektedir. Bu yüzden sosyal demokrasinin tek başına bu körlük içinde tutarlı bir anti-faşist mücadele içinde olacağını düşünmek hayaldir. Sosyalistler için faşizme karşı mücadele tek tek faşistlere karşı bir mücadele değil hatta faşistleri ehlileştirmek için uğraşmak hiç değil faşizmin köklerine onun sınıfsal dayanaklarına tekelci burjuvaziye karşı bir mücadeledir.

HALKI TANIMAK İÇİN "PROJEYE" GEREK YOK

Projede öne sürülen gerekçelerden birisıde "halkı tanımak" olarak belirtiliyor. Buram buram popülizm kokan bir gerekçe olan "halkı tanımak" içi boş bir kavram. Herkes nasıl bir düzende yaşadığımızı her gün görüyor. Önemli olan düzenden çıkış yollarını bilebilmek. Yoksa her işçi ve emekçi yaşadığı düzenin düzen olmadığını biliyor. Önemli olan gerçek kurtuluşu gösterebilmek. "Halkı tanımak" gerekçesine bu perspektiften bakıldığı zaman eğer halkı tanıyıp, halkın CHP'li olduğunu görüp gençlerin "halk herşeyin doğrusunu bilir, eğer halk CHP'li ise bizim de CHP'li olmamız gerekiyor" demesi bekleniyorsa ham hayal kuruluyor demektir. Halkın bilinç düzeyini değişmez veri olarak almak ve tutumlarını ona göre belirlemek CHP Genel Başkanına mahsus bir anlayıştır, sosyalistler için böylesi bir anlayış geçerli olamaz. Her şey gibi insanların düşüncelerinin değişebileceği ve geliştirilmesi gerektiği bilinmek durumundadır.

TKGP için söylenecekler kısaca bunlar. Yeni bir uygulama olmasına karşın başarılı olamayacağı şimdiden belli. Çünkü üzerinde uzun uzun düşünülmemiş ve uygulanabilirliği, mümkün olup olmadığı tartışılmamış.

"Özgür Alman Gençliği"'ni yapımını üstlendiği fabrikalardan birinin temel atma töreni

SOSYALİST ÜLKELERDE UYGULAMALAR

TKGP'nin diğer ülkelerden örnek alınarak hazırlandığı söyleniyor. Gerçekten birçok ülkede gençlik ülke kalkınmasında aktif olarak yer almakta. Sosyalist ülkelerin gençleri kendilerini, ülke kalkınması eyleminde pay sahibi olarak görmek istiyorlar. Bu amaçla her yıl binlerce genç çeşitli işlerde çalışıyor. Türkiye'deki ve diğer kapitalist ülkelerdeki uygulamalardan en büyük farkı, projelerin uygulanış yöntemi oluşturuyor. Sosyalist ülkelerde gençlik örgütleri belirli projelerin yapımını üstleniyor ve işi başından sonuna kadar götürüyor. Böylece gençliğin ülke kalkınmasında yarattıkları somut olarak görünüyor. Yoksa, Türkiye'de ve diğer kapitalist ülkelerde olduğu gibi yazı eğlenerek, arada da iş yapıyor gibi görünerek geçirmiyorlar. Sosyalist ülkelerde gençlerin başardıkları projeler çok çeşitli ve zengin deneylere sahip. Bulgaristan'da 1947 yılında Pernik-Voluyak demiryolunun döşenmesi, 1970 yılında Vidin bölgesinin imar programı gençlerin gönüllü çalışmaları sonucunda başarılmış örneklerden sadece ikisidir. Sovyetler Birliğinde ise Komsomolun başardığı projelerin bazıları olarak, Kama Motor Kuruluşunu, Transsibirya demiryolunu sayabiliriz. Ayrıca Krasnoyarsk hidro elektrik santrali, Norilsk madencilik kompleksi Komsomolun yükümlenerek yerine getirdiği projelerdir. Sovyetler Birliğinde bugün 160 projenin yapımını Komsomol sürdürmektedir. Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nde ise "Özgür Almanya Gençliği" sosyalizmin kuruluşunda büyük görevleri yerine getirmiştir. Özgürlük Barajı, Trattendorf enerji santrali ve Orenburg -Sovyet Batı sınırı- "Drushba-Trasse" Doğal gaz hattının, Demokratik Almanya bölümünün yapımı, Demokratik Alman gençliğinin yapımını sürdürdüğü büyük projelerin yalnızca birkaç tanesidir.

Sosyalist olmayanları, sosyalizmin gereklerini yerine getirmiyorlar diye eleştirmek yanlış olmakla birlikte, ülkemizde uygulamaya konulan proje ile sosyalist ülkelerdeki uygulamalar arasındaki en belirgin fark böylece ortaya çıkıyor. TKGP'si amaçları hayalci, somut iş yapmaya yönelik olmayan bir görünüm arzederken, sosyalist gençler, yükümlendikleri somut projeleri başararak sosyalizmin kuruluş çalışmalarında en etkin bir şekilde yer alıyorlar.

ULUSAL SOSYALİZM

Sosyal demokrasi nin büyük umutlarla hükümeti almasından bu yana geçen süre burjuvazi için yeni önlemler alma zorunluluğunu getirdi. CHP'nin ve dolayısıyla burjuvazinin son yasal sığınağının hızla kitleler üzerindeki 'umut'larını yitirir olması, kapitalizmin çözümsüzlüğünü göstermeye başladı. Geniş kitleler yeni arayışlar içine girmeye başladılar. Burjuvazi bu gidişin, arayışın bilimsel sosyalizmden yana olacağını uluslararası deneyimden yeteri kadar bilmekte ve önlemlerini de hazırlamaya çalışmakta.

Eğer bir ülkede bilimsel sosyalist hareket yeterince kitlelere ulaşabiliyorsa, umut'lar boşa çıkmaya başladımı, gerçek umut kitlelerde belirmeye başlar. Bu umut, bu ışık bilimsel sosyalizmdir. Bilimsel sosyalizmin uzun soluklu mücadelesi, sosyal demokrasinin boşa çıkmaya başlayan umutlarının faşizme dönüşmesinin önündeki tek engeldir. Bu boşa çıkarılma, bilimsel sosyalizmden ödünler verilerek değil, tüm katıksızlığıyla, uluslararası dayanışması, ülke içinde hayatın her alanında verilen mücadeleyle başarılır. Gerçekte de burjuvaziyi asıl ürküten durum budur. Yoksa sosyal demokrasinin yerini adı içinde 'sosyalist', 'işçi', ya da daha başka nitelendirmelerin olduğu hareketler değil.

Ülkemizde de bu süreç yaşanmakta. Kitleler her an daha fazla bilimsel sosyalizmin bayrağı altında toplanıyorlar. İşçi sınıfı, Partisi aracılığıyla, yandaş örgütleri aracılığıyla burjuvazinin korkulu rüyası oluyor. Ülke pratiğinde uzun yıllar edebiyatı yapılan 'solun bölünmüşlüğü' efsaneleri yıkılıyor. Bilimsel sosyalizm giderek daha fazla biçimde "sosyalizme yürüyen hareket" olma görevini yerine getiriyor. Bu görevler kılavuz edinilen bilimsel sosyalizmden en ufak ödün verilmeksizin ve enternasyonalist dayanışma unutulmaksızın başarılıyor.

Ancak burjuvazi, polisi, ajanı, MİT'iyle bu gidişin her ne pahasına durdurulması için çeşitli tertiplerine bir yenisini ekliyor. 'Sosyalist parti de olsun ama milliyetçi cinsinden".

'ULUSAL" OLURSA CAN FEDA

Bilimsel sosyalistler için değişmez bir denek taşı olan enternasyonalizmin burjuvaziyi ürkütme gerekçeleri gayet açık. Yapılacaklarda belli başlı bir kaç kümede. Ya işçi sınıfının politik örgütünü içten 'milliyetçi kılacaksın', ya da olmadıysa yeni bir parti kurduracaksın.

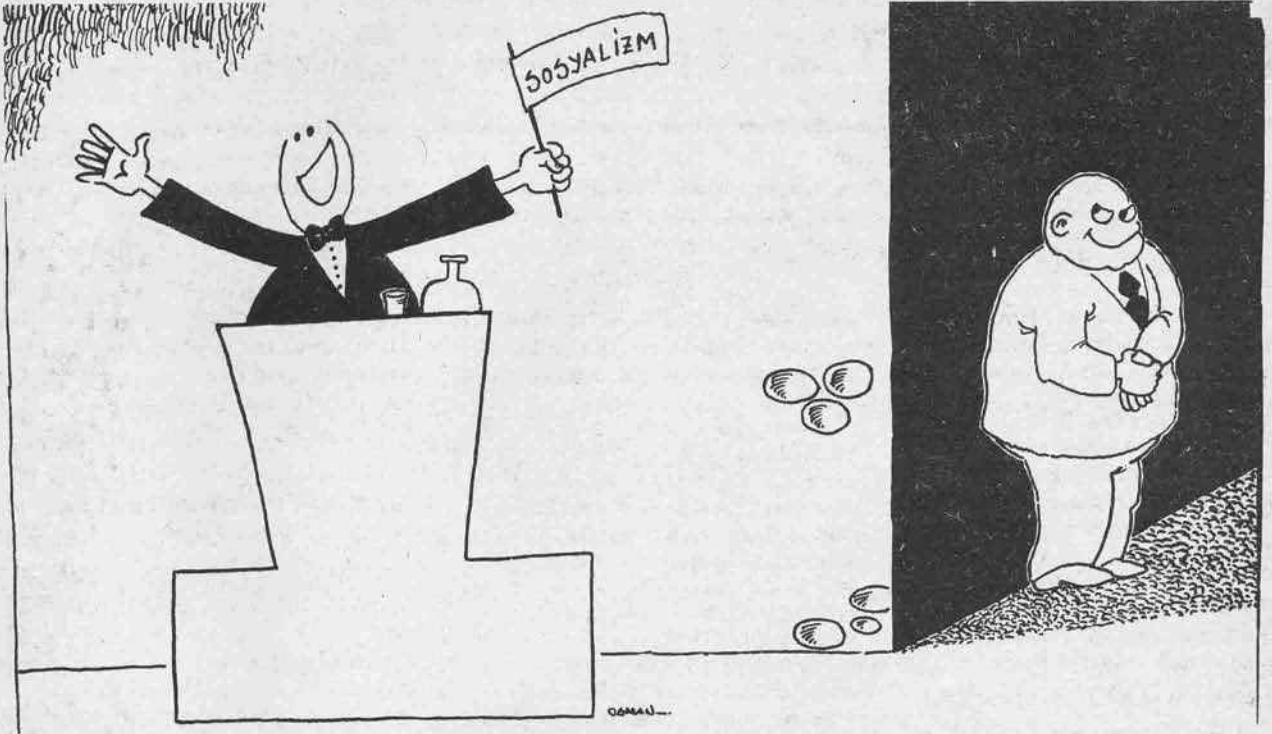
Bu oyun dünya yüzünde ilk kez Türkiye de oynanmış değil. En yakın örneklerinden birini Yunanistanda görmemiz olası. Ancak burjuvazinin bu oyunu pek az yerde, oda kısa sürelerle başarı kazanmış bir oyun. Türkiye'de de önce işçi sınıfının politik örgütlenmesine yoğun bir saldırıyla başlatılan oyun ikinci koluyla sürdürülüyor. Bu ikinci kısmı içinde kendisine 'sosyalist' diyen ne kadar unsur varsa piyon olarak görev almış durumda. Başta işçi sınıfının sendikal örgütü, bu örgüt içinde "tasfiyecilerin tasfiyeciliğini" yapmış olanlar, bir dizi goşistler, "dört sosyalist parti" belirli düşüncelerle makyavelist politikalarıyla oyunun piyonları durumunda. Burjuvazi bu denli çok grubun "birleşmesinden" en ufak bir ürküntüye bile düşmüyor. Çünkü birleştikleri temel en çok parsanın nasıl toplanabileceği ve şu anda çok uzak bile görünseler 'ulusal sosyalizm'.

Bu oyun başarılırsa, ki bilimsel sosyalistler politik hareketleri önderliğinde oyunu boşa çıkartmak için görev başındadırlar -Türkiye'de sosyalist hareketin her alanda yeni bir çember içine sokulmasına çalışılacaktır. Bunun belirtileri değişik biçimlerde şimdiden yaşanmaya başlanmıştır. Oyunun içinde 6. kongreyle birlikte iyiden sosyal demokratlarca teslim alınan DİSK üst yönetimi baş rolü oynamaktadır. Bu görevinde de yanına 'destek güç' olarak yine belirli bir gençlik örgütünü seçmiştir. Ancak bu seçiş geçişi olmak niteliğini de taşımakta ve bu yanıyla sapkın akımların yönetimindeki tüm örgütleri bekleyen bir tehlike olma özelliğini göstermektedir.

GİTTİ İGD, GELDİ...?

DİSK 6. Kongresinin ardından yapılan bir yorumda "Geçtiğimiz dönemde İGD nin sergilediği kötü örneğin silinerek gençlik örgütleri ile DİSK arasında diyaloğun kurulup geliştirilmesi, dileriz kağıt üzerinde kalmayacaktır." diye yazan Genç Sosyalist dergisi (sy.21) ve SGB bu günlerde dileğine ulaşmaya çalışıyor. "DİSK'in çeşitli sendikalarında, kongrelerinde yaptıklarıyla, iki yıl öncesinin İGD'since yapılanlar yapacaklarımızın teminatıdır' dercesine DİSK ücretli kadrolarını dolduran SGB nin ideologları, M.Aköz yönetiminde çıkan KİTLE dergisi çevresindekiler sanırız aynı yazının ikinci sütununda yer alan sorularına yanıt vermekte o günlerdeki kadar zorlanmamaktadır. "Sosyalistleri tasfiye edebilirlerdi' diyerek İGD'lileri kullanan sosyal demokratları tanıtan Genç Sosyalist şöyle sürdürüyor: "büyük ölçüde ettiler, her metodu makyavelizmi, komploculuğu, kullanarak yapabilirlerdi bunu, yaptılarda" ve soruyor. "Ya sıra birbirlerine gelince, ara hedef ortadan kalkınca ne olacaktı?" Bu gün bu görev SGB'lilere yaptırılıyor. Hem de yayınlarında şunları yazdırarak. 'bugün DİSK'e sosyal demokrasinin elindedir demek hainliktir'. 'Bu şartlarda kaçınılmaz olarak kongrede seçilen yönetimi sosyal demokrat bir yönetim oldu. Ancak bu yönetimi eskisinden daha geri olarak tanımlamak mümkün değil. K.Türkler ile A.Baştürk arasında hiçbir ni tel fark yoktur. Yine yürütme kuruluna gelen yeni üyelerle eskiler arasında da fark yoktur. F. Işıklar, son aylarda yaptığı "hizmetler" nedeniyle Genel Sekreterlikle taltif edilmiştir.' (Genç Sosyalist sy. 21. s.3). Bunların, genel doğruların söylenmeye zorunlu kalınması uzun süredir İGD'ye çekilen hasetle söylenmiş

İÇİN YENİ İGD'LER

olanların bir anda silinip atılamayışından olsa gerektir çünkü, 10 Ocak sayısından dört ay sonra çıkan 25. sayıda yer alan şu görüşler içinde oldukları durumu yansıtmaya daha yatkındır. "Egemen sınıfların 1 Mayıs ın işçi sınıfımıza mal olması karşısında içine düştükleri telaş ve bundan kaynaklanan oyunlar, yaratılan provokasyonlar, faşist güçlerin 1 Mayıs ın da engelmenmesine yönelik giriştikleri kitle katliamları 1 Mayıs 1977 de katledilen 35 yurtsever ve daha nice olumsuz yan faktörlere rağmen 1 Mayıs 1978, geçen 1 Mayıs a nazaran çok daha ileri politik bir düzeyde cereyan etmiş ve katılım da bugüne kadar görülmeyen boyutlara (yaklaşık yarım milyon) ulaşmıştır. Elbette ki bunun böyle olmasında en önemli faktör, işçi sınıfı sosyalistlerinin DİSK içinde yürüttükleri kahırlı çalışmalar ve buna bağlı olarak DİSK içerisinde saygınlığı günden güne artan bilimsel sosyalist ve enternasyonalizmdir." Bu sözleri bir iki kelime değişiğiyle 77 1 Mayıs ından sonra çıkan İlerici Yurtsever Gençlik te bulmak zor değildir.

Bu örneklemeleri kendi sözleriyle 1974 e dayanan 'siyasi çizgileri''nin eski dergilerinden çoğaltmak mümkündür. Ancak kendileri ne derse desin o tarihte başlayan çizgileri en az dört kez değiştiği için örneklemeleri eski tarihlere indirmekten kaçınarak son bir örnek vermek yararlı olacaktır.

"GEÇMİŞİ OLMAYAN GELECEĞE SAHİP OLAMAZ

Kendi deyimleriyle 'Aynı hatta yürüyen KARDEŞ YAYIN KİTLE'ye uyumlu politika ' sürdüren Genç Sosyalist (Genç Sosyalist sy.24 s.10) izledikleri siyasi çizginin hangisi olduğuna karar vermek durumundadır. ".... bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin burjuva demokrasisinin sınırlarının genişletilmesi veya demokratikleşme uğrunda mücadeleye indirgenmesi, onun kapsamının daraltılması, devrimci karakterinin gözardı edilmesi ve halk kitlelerine yanlış hedefler gösterilmesi sonuçlarını getirecektir." (Kitle sy. 207-sahibi M.Aköz). "Bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesinin bütünlüğü işçi sınıfı sosyalistlerinin çoktan beri tesbit ettikleri ve... ' (Genç Sosyalist sy.22, s 3)

Bu temel noktada bile ideolojik bulanıklık çekenlerin burjuvazice ne denli kolaylıkla kullanılmakta olduğu açıktır. Bu denli "kullanıma" açık olanların sosyal demokrasinin tasfiyecilik görevini İGD den bile daha 'haince' başaracaklarından şüphe etmemek gerekir.

DİSK'in sosyal demokrat üst yönetiminin "fedayiliği ' ve "şakşakçılığı ' ile başlayan bu 'yeni dönem 'de M. Aköz yönetiminde çıkan Kitle dergisi çevresinde birleşenler, SGB'liler "yeni görevler 'inin hangi noktada biteceğini hesaplayamamış olabilirler. Ancak hesaplanarak ya da hesaplanmadan varılacak olan durak bilimsel sosyalizme ve uluslararası işçi sınıfı hareketine düşmanlık durağıdır. Bu düşmanlığın başarıya ulaşmaması için bilimsel sosyalistler görev başındadırlar. Ve bu görevi, adından dolayı örgüt içinde bulunan SGB'lileri de diğerleri gibi yanlarına almaya çalışarak başaracaklardır. Tüm ilerici ve demokratları da olduğu gibi.

YILMAZLARIN KATLEDİLMESİ YENİ YÖNETMELİKLE Mİ ÖNLECEK?

Mesut VURAL

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Yüksek Okullar Yönetmeliği geçtiğimiz ayın ilk günlerinde yürürlüğe girdi. Özellikle Eğitim Enstitülerinde olayları önlemeye yönelik olarak çıkarıldığı belirtilen bu yönetmeliğin yayınlandığı günlerde İstanbul Eğitim Enstitüsü Müdür Yürdımcısı Fahrettin Yılmaz faşistlerce katledildi. O günden bu güne Enstitü öğretim üye ve öğrencilerine yönelik saldırılar devam ediyor. Ve saldırıların failleri bulunamıyor, bulunamadığı için de cezalandırılamıyor. Bu saldırı ve cinayetlerin arkasında MC döneminde palazlanan yeni dönemde de huzuru kaçan MHP'lilerin ona bağlı ÜOD'lilerin (şimdiki adıyla ÜGD'lilerin) olduğu sağır sultanın bildiği, duyduğu bir gerçek.

TOSUNCUKLARIN NEDEN HUZURU KAÇTI?

MC dönemi faşistlere birçok olanak sağladı. Birçok kurumda olduğu gibi Eğitim Enstitülerinde de 'ali kıran baş kesen' oldular. Dediğimiz dedik çaldığımız düdük deyip Enstitülerde diktatörlüklerini ilan ettiler. Yüksek Okullar Genel Müdürlüğüne getirilen 'komando Ayvaz' sayesinde faşist olmayanları okullara almadılar. Gelme gafletinde (!) bulunanları da yaraladılar, öldürdüler. Bunlarla da yetinmeyip sayılarını artırmak için dışardan transferler yaptılar. Puan şartı aramadan dokuz ışıklı, Türkeş'in doğum tarihli 'Bilimsel Sınavlarla' taraftarlarını Enstitülere doldurdular. MHP Genel Başkan yardımcısının deyimiyle buraları 'kale' yaptılar.

Gün geldi, MC düştü, CHP hükümet oldu. Bu durum tosuncukları telaşlandırdı. 'Kazandıkları kaleleri' kaybetme korkusunu taşımaya başladılar.

Demokratik güçler, toplumun her alanında olduğu gibi Enstitülerde demokratik bir yapının sağlanması için Danıştay kararlarının uygulanmasını 'bilimsel sınavların' geçersiz sayılmasını talep ettiler. Ancak faşistlerin tepkisi karşısında CHP hükümeti geriledi ve Danıştay kararları uygulanmadı. Faşistlerin huzurunu kaçıran tabii ki bu olmadı. Bunları rahatsız eden; sınavlarda hakları yenilen öğrencilerin alınması, MC döneminde okullarına devam edemiyen öğrencilere hak tanınması, idari kadroların değiştirilmesi oldu.

EĞİTİM ENSTİTÜLERİ AÇILIYOR

Yeni düzenlemeler bitince okullar teker teker açılmaya başlandı. Açılmasıyla birlikte olaylarda başladı. Yazımızın yanında yer alan liste bu olayları sıralıyor. Ne okul idarecilerinin ne de emniyet kuvvetlerinin aldığı sözde önlemler saldırıları önlemeye yetmedi, yetmiyordu.

Böylece, Danıştay kararlarını uygulayarak faşistleri atmayan CHP Hükümetinin 'okullarda üslenen faşistlerin kabuklarına çekilecekleri hatta giderek kazanılabilecekleri' görüşü suya düşüyordu. Hükümet Danıştay kararlarını uygulamamakla gemileri baştan yakmıştı. Bu yüzden hükümet doğan olaylardan en az faşistler kadar sorumluydu. Tarihin hiç bir döneminde faşizme karşı mücadele ne onları affetmekle ne de ödün vermekle zafere ulaşmıştı, ulaşamazdı da.

YANLIŞ HESAP BAĞDAT'TAN DÖNER Mİ?

Hükümet yaptığı hatayı yüksek okullar yönetmenliğini değiştirip SERTLEŞTİRMEKLE kapamaya çalışmaktadır. Ne var ki faşist saldırı ve cinayetlerin failleri zaten bulunamıyor. Bulunamayan failleri mahkemeler yargılayamazken disiplin cezası vermenin olanağı olamaz. Böyle bir olanak doğsa bile kanun dışı bu eylemleri cezalandırmak için en kaba disiplin kuralı bile yeterlidir. Kaldı ki eski yönetmelik, ondan önce 12 Mart döneminde çıkartılan yönetmelik son çıkana göre daha 'yumuşak' olmasına rağmen birçok ilerici öğrencinin canı yakılmıştır. Bu yönetmeliklerde bu tip suçları cezalandırmak için yeterince madde vardır. CHP hükümetinin yapacağı iş, eski yönetmeliğe demokratik bir yapı kazandırıp öğrenim özgürlüğü, can güvenliğini sağlayıcı yeni düzenlemeler iken, bunun tam tersini yapmıştır. Anti-demokratik, BASKICI bu yüzdende daha GERİCİ bir yönetmelik hazırlamıştır. İşte örneği. MC yönetmeliğinde disiplin suçu olan şöyle bir madde var, "Okul dışında, okulu adını kullanmak süretiyle kamuoyu ve basında okulca tertiplendiği kanısını uyandıracak şekilde toplantı ve gösteriler tertip etmek.' Yeni yönetmelikte ise bu madde şöyle düzenlenmiş. "Okul müdürlüğünden izin almadan okul hakkında bilgi vermek amacıyla basın toplantısı yapmak, bildiri yayınlamak ya da dağıtmak"

Bu iki madde arasındaki karşılaştırmada hangisinin daha baskıcı ve gerici olduğunu okuyucu taktir edecektir.

Yapılan bir faşist saldırının peşinden öğrenciler basın toplantısı yap-

Milli Eğitim Bakanı Eğitim Enstitülerindeki faşist saldırıyı faşistlerle görüşerek mi önleyecek?

maya kalksalar ya da bildiri yayınlasalar -bunun içinde okul hakkında bilgi mecburen olacaktır.- yeni yönetmeliğe göre okuldan bir ders yılı uzaklaştırmaya hak (!) kazanacaklar.

Yazımızın başında söylemiştik. Yeni yönetmeliğin yürürlüğe girdiği günlerde Fahrettin Yılmaz faşistler tarafından katledildi. Yılmaz, TÖB-DER içinde mücadelesin sürdüren bir sosyalistti. Yılmaz'ın cenaze töreni anti-faşist bir gösteriye dönüştü. Törene başta TİP olmak üzere ilerici partiler, TÖB-DER ve çeşitli meslek kuruluşları GENÇ ÖNCÜ ve diğer gençlik örgütleri ve Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencileri katıldılar.

Katiller bulunup yeni yönetmeliğe göre cezalandırılamamıştı, ama cenaze törenine katılan enstitü öğrencileri disiplin suçu (!) işlemişlerdi.

Öğrencilerin bir kısmı Okul ya da öğrencilerle ilgili dernek, kulüp birlik, sendika gibi kuruluşları amaç dışı eylemlere kışkırtmak ya da bu eylemlerin hazırlanmasına her ne şekilde olursa olsun katılmak' suçunu (!), öğrencilerin hepsi (Ölü ya da sağ) kişilerle ilgili olarak okul içinde ya da dışında gösteri ya da tören düzenlemek' suçunun (!) yanı sıra'okul içinde ... dernek ve kuruluşların.... doğrultusunda eylem düzenlemek,..... düzenlenmiş eylemlere katılmak' suçunu(!), o gün derslere girmeyerek 'derslere ve sınavlara girilmesine.... yapılmasına her hangi bir şekilde engel olmak suçunu işlediler. Yeni yönetmeliğe göre bu durumda tüm öğrencilerin okuldan bir yıl uzaklaştırılmaları, 'yatılılık haklarının kaldırılması, burslarının kesilmesi hatta son maddeye göre okuldan atılmaları gerekiyor.

Ne acı ki yönetmeliğin mantığı bu noktaya kadar varıyor.

Eğitim Enstitülerine ve öğrencilerine yöneltilen faşist saldırıların önlenmesi için hiç bir somut faydası olmayan bu yönetmelik, öğrencilerin bu saldırılara karşı MEŞRU MÜDAFA VE DİRENME hakkını da ortadan kaldırıyor. Bundan da öte Eğitim Enstitülerinde demokratik yapı bırakmıyor, öğrencilerin demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlıyor. Halbuki faşistlerin teşhir ve tecriti için demokratik bir yapı kurulması gereklidir. Faşizmin panzehiri demokrasidir, demokratikleşmedir. Demokratik hak ve özgürlükler kısıtlanarak faşizme karşı mücadele edilemez.

Eğitim Enstitülerinde öğrenciler yönetimde söz ve karar sahibi olmadıkça, okul yöneticileri seçimle iş başına gelmedikçe, okul bünyesinde çalışan işçi ve memurlar yönetime katılmadıkça ve en önemlisi iktidara mali ve idari bağımlılık ortadan kaldırılmadıkça demokratikleşmeden bahsedilemez. Bu ilkeleri temel almayan, bunlara varmak için atılmış adım olma niteliğinden uzak her türlü girişim ne adına yapılmış olursa olsun gericiliktir, faşizmin ekmeğine yağ sürmektir.

Okunup incelendiğinde 12 Mart yasalarını anımsatan bu yönetmelik derhal yürürlükten kaldırılmalıdır. GENÇ ÖNCÜ gençlik kesimine yönelen her türlü baskıcı gerici girişime karşıdır. Böylesi eğilimlere karşı bugüne kadar olduğu gibi, bugünden sonra da yılmaz bir şekilde mücadelesini sürdürecektir

EĞİTİM ENSTİTÜLERİ'NDE OLAYLAR

* 3 Haziran 1978: *Kayseri Eğitim Enstitüsündeki sağcı öğrencilerin kentte düzenledikleri saldırı sonucu Pol-Der üyesi Süleyman Terzi öldürülmüştür.*
* 8 Haziran: *Antakya Eğitim Enstitüsü'nde 300 komando öğrenci 6 öğretmeni hastanelik edinceye kadar dövmüşler, ilerici öğrencilere saldırmışlardır.*
* 9 Haziran: *Malatya'da Mustafa Kemal Eğitim Enstitüsü'nde idare bölümünü sabaha karşı benzin ve mazot dökerek dinamitleyen kişilerin 2 faşist öğrenci olduğu saptanmıştır.*
* 20 Haziran: *Buca Eğitim Enstitüsü'nde derslere girmekte olan ilerici öğrencilere komandolar şiş, muşta, bıçak ve sopalarla saldırmışlardır*
* 22 Haziran. *Malatya'da Mustafa Kemal Eğitim Enstitüsü öğretmenlerinden Murtaza İçen evinde faşistlerce öldürülmüştür.*
* 22 Haziran: *Antalya Eğitim Enstitüsü öğrencilerini taşıyan otobüse komando oldukları belirlenen kişilerce ateş açılmış, Sadi Akın, Sabahat Aksoy ve kimliği belirlenemiyen bir kişi yaralanmıştır.*
* 6 Temmuz: *Atatürk Eğitim Enstitüsü Müdür Yardımcısı Fahrettin Yılmaz otobüs durağında faşistlerce kurşunlanarak öldürüldü.*
* 9 Temmuz: *Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim öğretmeni Cuma Ocaklı faşistler tarafından ağır biçimde yaralandı.*
* 11 Temmuz: *Ortaköy Eğitim Enstitüsü Müdür Yardımcısı İbrahim Osmanoğlu faşistler tarafından kurşunlanarak ağır bir biçimde yaralanmıştır.*

GOŞİZMİN ÖRGÜTSEL ÇIKMAZI VE TÜM DEV-GENÇ OLAYI

2 yıldır yayınına ara vermiş olan "Devrimci Gençlik" dergisi, Dev-Genç'in yeniden kurulduğunu açıklayan içeriğiyle çıktı. "Devrimci Gençlik" dergisi yayınlandığı sürece belirli bir "siyasi çizgi"nin dünya görüşünün, tahlillerinin savunucusu oldu. Daha sonra ise aynı görev bir başka yayına devredildi, DevrimciGençlik yayınına son verdi. Herhalde bu "siyasi çizgi" sadece gençliğe yönelik çalışma yapmadığının tescil edilmesi için Gençlik kelimesini ortadan kaldıran bir isim değişikliğine gitmişti. Ama hem "Devrimci Gençlik" ve hem de daha sonra onun yerini alan "Devrimci Yol" dergilerinin sayfa düzenlemelerinden, yazıların içeriğine ve kullanılan dile kadar herşeyin benzer olması, bu "siyasi çizginin" gençliği örgütlemesi ve Gençliğin "devrimci eyleminin birliğini" sağlamakla, "proletaryanın bağımsız siyasetini hayata geçiren, öncü savaşçı partinin yaratılması" için ettikleri mücadeleyi, ne denli karıştırdıklarını ve içiçe geçirdiklerini ortaya çıkarmaktadır.

Bundan sonra en azından yayınlar düzeyinde iki görevi ayıracaklar mı pek bilinmez. "Devrimci Gençlik"in tekrar yayınını sürdüreceğini sanmak pek mümkün değil. Ancak, Dev-Genç in yeniden kurulduğunu, eğer bir başka amaçları yoksa, her halde "proletaryanın bağımsız öncü savaşçı partisini"oluşturmayı hedefleyen "Devrimci Yol"'un bir özel sayısı ile vermekten çekindiler.

"Devrimci Hareketlerinin" aslında öğrenci gençlikörgütleri çerçevesinde odaklandığını kendileri de farkına varmadan itiraf ediyorlar. "Devrimci Hareketleri"nde ortaya çıkan bölünme konusunda yer alan yazılarda bu anlayış görülüyor. "Saflarından ayrılan" grup "askıcılar" deyimiyle anılıyor. Devrimci Hareketlerinden ayrılan "askıcıların" nereden çıktığını ise "İstanbul Dev-Genç yönetimindeki bazı kişiler ve onların çevresindekilerden oluşan askıcılar,... Devrimci Gençlik sayı 18" alıntısında bulmak mümkün.

PARTİ, GENÇLİK ÖRGÜTÜ İLİŞKİSİ

Aslında parti örgütlenmesi ile gençlik örgütlenmesini birbirine karıştırdıkları, ikincisini birincinin önüne koydukları artık kendilerince de reddedilmemektedir. Küçük burjuva örgütlenme anlayışlarının yanlışlığını uzun zamandır yineleyen sosyalistleri "parti içinden gençlik örgütü çıkarmakla" suçlayabilmektedirler. Kendilerinin ise tersini yaptıklarını bu anlamda açık açık söylemektedirler. Defalarca söylenmesine rağmen yinelemekte yarar var. Gençlik örgütlenmesi, ancak işçi sınıfının partisinin politik yol göstericiliği ile başarıya ulaşabilir. Ancak böylelikle gençliği, nihai amaç olan sosyalizm mücadelesine, devrime hazırlamak mümkündür. Ancak böylelikle, gençliğin somut taleplerine doğru bir yol göstericilik, çözümleyicilik görevi yerine getirilebilir. İşçi sınıfı partisinin gençlik örgütlenmesine yol göstericiliği ise ancak gençlik örgütü içinde yer alan partililer vasıtasıyla olur. Bu anlamda işçi sınıfının partisi içinde pişmemiş, çelikleşmemiş bir kadrolaşma söz konusu olmaksızın, gençlik örgütlenmesinin doğru bir platformda ilerlemesi mümkün değildir. Tersini doğruluyan ne dünyada ve nede Türkiye'de tek bir örnek yoktur.

TÜM DEV-GENÇ NEDEN KURULDU?

Asıl konumuz "Devrimci Gençlik'in" özel ve tek sayılık bir çıkış yapmasına neden olan Dev-Genç olayı. Dev-Genç'in, Tüm Dev-Genç olarak yeniden kurulması nedeni olarak, "Dev-Genç"'in tüzüğünün iki yıldır onaylanmadığı için yasal işlerliğe

kavuşmadığı ve bu yüzden de yeni bir örgütlenmeye gitmenin yasal gerekleri yerine getirmek için zorunlu olduğu" gösteriliyor. Yasal gereklerin yerine getirilmesi için böylesi bir yeni örgütlenmeye gerek duyuluşun, Dev-Genç içinde çeşitli ayrılıkların iyice belirginleştiği, tarafların birbirlerini hainlikle suçlamaya kadar vardıkları bir dönemde ortaya çıkışı biraz düşündürücü. İster istemez akla, yeni derneğin kuruluşunda asıl amacın ayrılıkları yaratanları tasfiye etmek olduğu geliyor. Son gelişmeler bunun doğruluğunu kanıtlıyor.

Dev-Genç içinde yer almış olan bazı dernekler yayınladıkları bildirilerde, Tüm Dev-Genç'in 3-5 kişinin bir hizbi olduğunu kendilerinin bu örgüt içinde yer almıyacaklarını belirtiyorlar. Yeni derneğin belirli örgütleri ve kişileri tasfiye etmek için kurulduğu Tüm Dev-Genç'i kuranlarca da bir başka formülasyonla açıklanıyor. "Bu anlamda DGDF'nin fesh edilerekTDGDFnin kurulması salt basit birtüzük meselesi olarak kavranılmamalıdır. TDGDF, DGDF'nin hata ve eksikliklerini aşan bir örgütlenme olacak... (Devrimci Gençlik Sayı 18) "Bu tasfiyeler DGDF'nin içinde her anti-faşist kişinin yer aldığı ve gençliğin bu anlamda tekke örgütü değil yığın örgütü olduğunu ileri sürenlerin, düne kadar kendileriyle beraber olanlara bile ne kadar tahammülsüz olduğunun bir göstergesidir.

AYRILIKLAR NEREDEN KAYNAKLANIYOR?

Kendi saflarından ayrılanlar Tüm Dev-Genç kurucuları tarafından "Devrimci Hareketimiz içinde var olduğunu baştan ber reddetmediğimiz sağlıksız unsurlar... Devrimci Yol Sayı 19)" olarak tanımlanıyor. Baştan beri sağlıksız olduğunu bildikleri kişiler ise kendileri için çok önemli gördükleri bir bölgenin ve DGDF'nin önde gelen isimleri. "Sağlıksız ve olumsuz" olduklarını söyledikleri unsurların baştan beri örgütün önemli yerlerinde görev alabilmeleri salt bu kişilerin sağlıksız olduğunu değil, genel olarak kendi örgütlenme anlayışlarının ne denli laçka bir temele dayandığının göstergesidir.

Ayrılıklar kendi açıklamalarına

GOŞİZM: ŞİŞE, SOPA VE ÖRGÜT!

göre bu grubun "kendilerine güvenilmediğini", "kendilerinin aleyhinde bazı işler çevrildiğini", "kendilerinin harcanacaklarını" ileri sürmesiyle başlıyor. Bunun ötesinde ideolojik farklılıkların da var olduğu belirtiliyor.

Küçük burjuva devrimciliğinin, goşizmin en önemli hastalıklarından biri kariyerizme, birbirinin kuyusunu kazmaya çalışmaya, dedikoduculuğa açık olmasıdır. Goşist gençlik örgütlenmelerinde örgüte güven, birbirine güven söz konusu değildir. Geçmiş Dev-Genç hareketi içinde muhbirliğin kariyerizmin ve özellikle zindanda ve mahkemelerde gözlenen örgüte ve örgüt arkadaşlarına güvensizliğin büyük ölçüde var olmasının nedeni küçük burjuva örgüt anlayışından kaynaklanmaktadır.

GOŞİZMİN ÖRGÜTLENME ANLAYIŞI VE LAÇKALIK

Gençlik örgütüne parti görevi yüklemek "öncü savaşçı partilerini" gençlik örgütü içinden çıkarmak ve bunu bir zaaf olarak görmemek, parti örgütlenmesinin ciddiyetini kavrayamamak.

Böylesi bir laçka örgütlenme anlayışı sonucu ortaya çıkan ve ihbarcılığın kariyerizmin boy atması için elverişli bir zemin içersinde, ideolojik birlik ve örgütsel bütünlüğün sağlanması mümkün değildir. Hele hele işçi sınıfının bağımsız politikasını gençlik örgütü yoluyla hayata geçirilmesi hiç mümkün değildir.

Ama Dev-genç veya "Devrimci Yol" ideologlarının (İkiside aynı) işçi sınıfının politikasını hayata geçirme anlayışları o derece zavallılaşmıştır ki "Üniversitenin darkapıları dışına çıkmaya" karar vermişler(!) ve "Devrimci gençliği eylemi, geniş halk yığınlarının anti-faşist duyarlılığını artıracak mücadele gücünü yükseltecek ve anti-faşist hareketlerini örgütlendirecek bir perspektiften ele alınmalıdır" (Devrimci Gençlik seçmeler D.Yol Yay.) tesbitini yapmışlardır.

Üniversite dışına çıktıklarında öğrenci gençlik örgütleri yoluyla "halk hareketlerini örgütlemeyi" becerememiş olacaklar ki bu defa "Direniş Komiteleri" diye bir örgütlenme biçimi (!)ortaya atmışlardır. "Direniş Komitelerinin kendi deyimleri ile"en geniş anlamıyla halk iktidarının organlarının birer nüvesi olarak kavranılması... Devrimci Yol Sayı 16" gerektiğini ileri sürmektedirler. Başka bir yerde ise "Direniş Komitelerinin bütün anti-faşist halk güçlerini içerecek ve temsil edecek bir şeklide, yani cephesel bir örgütlenme şekli olarak kav-

ranması doğru mudur? Kuşkusuz ki doğrudur." denilmektedir (Devrimci Yol Sayı 16)

ÖRGÜTLENMEDE YARATICILIK ADINA MASKARALIK: "DİRENİŞ KOMİTELERİ"

"Direniş Komiteleri", hem devrim için mücadelenin nüveleri ve hem de anti-faşist halk cephesi organları olarak görülmektedir. Bütün bunlar ise işçi sınıfının partisine ve bu partinin yönlendiriciliğine ihtiyaç duyulmadan önerilmektedir. Bunu ise şöyle açıklamaktadırlar. "Direniş Komiteleri de hayattan kopuk görüşler değil, hayatın kendisini ortaya attığı bir öneridir. ..... bu gün direniş komitelerini yönetecek olan proletarya partisi yok diyerek gelişmeler karşısında seyirci kalmayı önermek ise kefareti kesinlikle Marxizme ödettirilemeyecek bir ahmaklıktan, başka bir şey olamazdı" (Aynı yazıdan)

Bilimsel Sosyalizm, her ülkenin somut koşullarında şekillenir, sosyalist hareketin pratiğiyle zenginleşir, gelişir. Ama somut koşulların "dayatması" sonucu bilimsel sosyalizm adına böylesi çamların devrildiğide hiç bir yerde görülmemiştir. Bu ancak kendine doyum arayan, üniversitelerde sıkılıp "hadi biraz da halkı örgütleyelim" diyen bir anlayışın örgütlenme modeli "keşfi"dir, ve kesinlikle bilimsel sosyalist örgüt anlayışı ile uzaktan yakından ilişkisi yoktur. Anti-faşist mücadelenin uluslararası ve ulusal deneyleri hem devrim mücadelesinin ve hem de anti-faşist demokrasi cephesinin ancak işçi sınıfı partisi öncülüğünde gerçekleşeceğini ortaya çıkarmıştır. Tersini savunmak çocukluktur.

Aslında savundukları "Direniş Komitelerinin" işlevleri konusunda oluşmuş kesinlik kazanmış görüşleri de yoktur. Bir tarafta devrimin ve halk cephesinin nüveleri olarak "Direniş Komitelerinden" söz ederken, diğer yanda "proletarya partisinin inşası için" Direniş Komiteleri görüşünü ortaya atmaktadırlar." ... bir savaşçı partinin yaratılabilmesi partileşme süreci boyunca böyle bir çalışma ve örgütlenme (Direniş Komiteleri) anlayışına uygun bir mücadele pratiği içinde olmakla mümkündür" Devrimci Yol Sayı 16.

DEV-GENÇ VEYA DEVRİMCİ YOL "İDEOLOGLARININ KEŞFETTİKLERİ "DİRENİŞ KOMİTELERİ" OYUNCAĞINA, AKILLARINA GELEN HER GÖREVİ YÜKLEMELERİNİ, KÜÇÜK BURJUVA DAR GÖRÜŞLÜLÜKLERİ VE İDEOLOJİK DÜZEY DÜŞÜKLÜKLERİ İÇİNDE NORMAL KARŞILAMAK GEREKİR. BÖYLESİ KAFA KARIŞIKLIKLARINI BAŞKA TÜRLÜ ELE ALMAK MÜMKÜN OLMAYACAKTIR.

Ancak bolca "öncü-savaşçı parti" lafı edildikten sonra onun kurulması için mücadele edildiği söylendikten sonra, halkı örgütlemek için "Direniş Komiteleri"ni yeterli görmüş ve partiye gerek duymamış olacaklarki son yazılarında proletaryanın bağımsız politikasının "Direniş Komiteleri vasıtasıyla hayata geçiriliceğini ileri sürmektedirler." Bu anlayış faşizmin saldırılarına göğüsleyecek, derinlemesine örgütlenmesini püskürtecek daraltacak emekçi halk güçlerinin örgütlenmesini temel alanbir maddi güç yaratma (Direniş Komiteleri) ve bu maddi gücün işçi sınıfının bağımsız siyasetini aktif savunma çerçevesinde bizzat hayata geçirmesi" biçiminde formüle edilmektedir (Devrimci Gençlik Sayı 18)

Açıktır ki işçi sınıfının bağımsız politikası ancak partisi öncülüğünde onun aracılığıyla gerçekleşir.

Dev-Genç veya Devrimci Yol "ideologlarının", keşfettikleri "Direniş komiteleri" oyuncağına akıllarına gelen her görevi yüklemeleri, küçük burjuva dar görüşlülükleri ve ideolojik düzey düşüklükleri içinde normal karşılamak gerekir. Böylesi kafa karışıklıkların ve bilimsel sosyalizm adına yapılan saçmalıkların başka türlü ele almak mümkün olmayacaktır.

SÖYLENENLER VE YAPILANLAR

Böylesi bir örgütlenme yapısı ve anlayışı içinde ne ideolojik birlikten ve ne de örgütsel bütünlükten söz etmek mümkün değildir. Mümkün olmadığı bu güne kadar çeşitli örneklerde gözlenmiştir. Bir sosyalist örgütlenmede çizilen politika ile uygulama arasında bir bütünlükolması gerekir. Bu birlik yoksa örgütten ve politikadan söz etmek olamaz. "Devrimci Yol" veya Dev-Genç, 1977 5 Haziran seçimlerinde CHP'yi desteklemeyeceklerini açıklamıştı. Ama her iki seçim sırasında da kendisine Devrimci Yol taraftarı diyen kişi ve örgütlerin hemen tümü CHP destekciliği yapmışlar, CHP'lilerle birlikte Tek Yol Oy afişleri asmışlar ve sosyalistleri, oyları bölmekle suçlamışlardır. Bu, politika adına politikasızlık, söylenenlerle yapılanların ayrı ayrı olmasıdır. Elbette, alınan kararların, "proletaryanın bağımsız politikasının" hayata geçirme alanı "Bütün anti-faşist halk güçlerini içeren" Direniş komiteleri olunca kararın yerel şartlarda "bazı" değişikliklere uygulanması olağan olacaktır.

Bunun ötesinde, kendi içlerindeki son ayrılıklarında ideolojik birlik ve örgütsel bütünlüklerinin olmadığı konusunda önemli bir göstergedir. Kendi ideolojileri ve tahlilleri içinde en temel olarak saptadıkları konularda, eğer baştan beri üst düzeyde bir ayrılık var ise (ki olduğunu söylüyorlar) örgütlenmelerinin ideolojik birliğe değil gerçekten de birbirlerini suçladıkları gibi "mevki hırsına", "feodal bağlara", ve "eski arkadaşlık ilişkilerine dayandığı" açıkça ortaya çıkmaktadır. Ayrılığın bir boyutu bu olmakla birlikte sanırız bir ikinci boyutu daha vardır. O da eylemleriyle savundukları mücadele ve devrim anlayışlarının arasındaki uyumsuzluktur.

Savundukları mücadele ve devrim anlayışlarının Mahir Çayan'ın Kesintisiz Devrim de belirttiği anlayış olduğunu belirtmektedirler. Devrimci Yol Bildirgesinde konuya ilişkin şu alıntı bu anlamda yeterlidir. "THKP

hareketinin yenilgisi bir bakıma onun "silahlı mücadelenin başarıya ulaşabilmesi için Marksist-Leninist bir parti tarafından yönetilmesi, mücadelenin sınıf mücadelesinin bütün alanlarında ve tüm mücadele yöntemlerini kullanarak (elbette silahlı mücadele temel alınarak) mücadele etmesinin zorunluluğuna ilişkin teorik görüşlerin kanıtlanması olmuştur denilebilir. Zira bize göre yenilgi, bu anlayışın uygulanmasındaki başarısızlıkları içeren bir muhteva taşımaktadır. Şu veya bu sebeple böyle bir bütünlüğün sağlanamaması veya sonuç olarak ortadan kalkmasının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır."

ANCAK DEVRİMCİ YOL GRUBU BUGÜNE KADAR BENİMSEDİKLERİ MÜCADELE BİÇİMLERİ DOĞRULTUSUNDA ADIM ATMAMIŞLAR, TERSİNE "GAZETE VE DERGİ ÇIKARMAK" GİBİ "PASİFİST" EYLEMLER İÇİNE GİRMİŞLER, VE "EYLEM GRUPLARI" YERİNE "DİRENİŞ KOMİTELERİ" OYUNCAKLARIYLA OYNAMIŞLARDIR. BU DURUM, ELBETTE YILLARDIR "MAHİR, HÜSEYİN, ULAŞ KURTULUŞA KADAR SAVAŞ" SLOGANI ATTIRDIKLARI KENDİ TABANLARININ KAFASINDA'BİZ NE YAPIYORUZ'KUŞKUSUNU ORTAYA ÇIKARACAKTIR VE ÇIKARMIŞTIR.

Görüldüğü üzere Mahir Çayan'ın devrimve mücadele anlayışı kabul edilmekte ve geçmiş dönem ortaya çıkan başarısızlıkların "uygulamadaki eksikliklerden" kaynaklandığı ileri sürülmektedir.

Ancak Devrimci Yol grubu bu güne dek benimsedikleri mücadele biçimleri doğrultusunda adım atmamış tersine "gazete ve dergi çıkarmak" gibi "pasifist" eylemler içine girilmiş ve "eylem grupları" yerine "Direniş komiteleri" oyuncaklarıyla oynamışlardır. Bu durum elbette yıllardır "Mahir, Hüseyin, Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganı attırdıkları kendi tabanlarının kafasında biz ne yapıyoruz kuşkusunu ortaya çıkaracaktır ve çıkarmıştır.

Bir noktayı belirtmekte yarar var. Devrimci Yol dergisinin sayfalarında bireysel terörizmi kınayan, çeşitli yerleri bombalamanın ve benzeri eylemlerin kendileri tarafından reddediliğini belirten yazılar yer almaktadır. Bu elbette olumlu karşılanması gereken bir gelişmedir Bu anlamda Dev-Genç saflarında bu gün var olan ve muhtemelen daha sol uca savrulması beklenen gruplaşmayı, provokasyon ortamını doğuracağı düşünülerek kuşku ile karşılanması gerektiği inancındayız. Ama "Yolumuz Mahirlerin Yoludur denilerek çizilen ideolojik platformda ("Devrimci Yol" yazarları bu gün bireysel terörizmi reddetseler bile) bireysel terörist akımların yeşermesi için verimli bir zemin söz konusudur. Devrimci şehitleri duygusal bir şekilde sömürerek taban kazanan örgütlenmenin toprağında, kendilerininde reddettikleri mücadele yöntemlerini benimseyenler fışkıracaktır. Bu gelişmelerin engellenmesi görevi "Dev-Genç'ten öne bilimsel sosyalistlerin işçi sınıfının partisinin yolundan yürüyen sosyalist gençlerindir. Küçük burjuva devrimciliğinin örgüt anlayışının ve bireysel terörizmin çıkar yol olmadığı her gün daha açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Bu doğrultuda sosyalist gençler yılmaz bir ideolojik ve örgütsel mücadele içindedirler.

Sosyalist gençler goşizmin ideolojik ve örgütsel tahribatlarını engellemek için görev başındalar

GENÇ ÖNCÜ Bilim, Eğitim, Araştırma Bürosunca hazırlanmıştır.

Dünya devrimci sürecinin bir parçası:

ULUSAL KURTULUŞ HAREKETLERİ VE DEVRİMLERİ

Günümüzde temel çelişki kapitalist sistemle, sosyalist sistem arasındadır. Bu çelişki gün geçtikçe sosyalist sistemin belirleyiciliğinin artması ve bunun doğal sonucu olarak dünya ilerici güçlerinin giderek daha çok zafer kazanmaları biçiminde gelişmektedir. 'Bugünkü durum, emperyalizme karşı, tutucu ve gerici güçlere karşı daha geniş bir hücuma geçebilmek için gelişen olanakları maksimum olarak kullanabilme bakımından, komünistlere bütün diğer anti-emperyalist güçlerin birlikte eylemini gerektirmektedir.' (1)

Bu öz, çağımızın ikinci özelliğinen oluşmasında ve başarılarının artmasında başlıca etken olmuştur. Çağımız, aynı zamanda ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri çağıdır.

ULUSAL SORUNA DOĞRU YAKLAŞIM

Dünya komünist ve işçi partileri 1969 zirve konferansı önemli bir saptamayı belgelere geçirmişti: 1960 lı yılların başında dünya sömürge sistemi parçalanmıştı. Bu gerçekte, dünya devrimci hareketinin bir kolunu oluşturan ulusal kurtuluş hareketlerinin yöntemlerini yeniden belirlemesi gerektiren, belirli değişikliklerin zorunluluğunu belirleyen bir etkendi. Çünkü dünya sömürge sistemi çökmüştü, ilerici güçlere kalıntılarının temizlenmesi için mücadele görevi düşüyordu ama, bir diğer olgu, özellikle ikinci dünya savaşı sonrası gelişen ve yine 60'ların başında belirleyici duruma geçen yeni sömürgecilik dünya uluslarının karşısına dikilmişti.

Sömürgecilikle, yeni sömürgecilik arasında sömürü anlamında öz olarak hiç bir farklılık olmamasına karşın, emperyalizmin son dayanak noktasını oluşturan yeni sömürgeciliğin önemli bir "yeniliği' söz konusudur. Emperyalist ülkeler artık kaba saldırı ve işgal yöntemleriyle değil, askeri ve ekonomik 'uluslararası" örgütleri kanalıyla hem bağımsızlığını kazanmış, hem de kazanamamış ülkeler üzerinde hak iddia etmektedir. (Daha geniş bilgi için bkn. Yöntemleri ve Manevralarıyla Yeni Sömürgecilik, Konuk Ynl.)

Bununla birlikte emperyalizmin amaçlarının değişmemesi, ulusal kurtuluş hareketlerinin giderek çoğalması ve giderek zaferle sonuçlanma oranının yükselmesi Lenin ve Stalin tarafından özellikle Ekim Devrimi sonrası geliştirilen 'ulusal sorun"un bilimsel sosyalist çözümlemesinin bilinmesini gerekli, zorunlu kılmaktadır.

Ulusal sorunun çözümüne yaklaşımda Lenin üç temel ilke belirlemiştir: "...1) Somut tarihsel durumun ve her şeyden önce ekonomik durumun doğru bir değerlendirmesini yapmak, 2) Ezilen sınıfların, emekçilerin, sömürülenlerin çıkarları ile, egemen sınıfın çıkarlarının ifadesinden başka birşey olmayan, genel olarak halkın çıkarları genel fikri arasında son derece net bir ayırım (yapılması), 3) Ezilen, bağımlı eşit haklardan yararlanmayan uluslar ile ezen, sömüren, halkların tümünden yararlanan uluslar arasında aynı şekilde net bir ayırım (yapılması)...' (2)

Bu üç yöntemsel temel nokta ulusal kurtuluş hareketlerinin doğru bir değerlendirmesinin yapılabilmesi için gerekli olmaktadır.

Yine ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalizm karşısında başarıya ulaşma kıstası olarak Lenin ce belirtilen şu özellik bilimsel sosyalizmin bakış açısını net olarak belirlemektedir: "ulusal kurtuluş demekten bir türlü usanmadılar... fakat kendi ekonomik kurtuluşlarından hiç söz etmiyorlar. Halbuki ke-

sin olarak bu sonuncusu en önemlisidir." (3)

Ekonomik kurtuluş yani politik kurtuluş sonrası seçilmek durumunda olunan ekonomik sistem, kapitalist yada sosyalist olabilir. Eğer kapitalist olması gerçekleşirse, ki ülkede burjuvazinin gücüne bağlıdır, yada hareketi yöneten kesimin çekimserliği bu sonucu getirir, politik bağımsızlık da çok kısa sürmeye mahkumdur. Ancak sosyalizme erişmek amaçlanır ve bu yolda ülkenin yapısına göre ya baştan sosyalist temeller atılmaya başlanır yada kapitalist olmayan yoldan sosyalizme geçilirse ulusal kurtuluş hareketi nihai başarıya ulaşmış olur.

NİHAİ ZAFERİN GÜVENCESİ; İŞÇİ SINIFI VE ONUN BAĞIMSIZ POLİTİK HAREKETİ

Bu seçimdoğalolarak ülkedeki sınıflar yapısının doğal sonucu olmak durumundadır.Ve bu bilimsel sosyalizm için ertelenemez bir başka görevi de belirlemektedir "tüm sömürgelerde ve tüm geri kalmış ülkelerde.... militanların ve parti örgütlerinin bağımsız kadrolar..."(4) oluşturmalarının vazgeçilmezliği Bu görev ulusal kurtuluş hareketlerinin sonuç itibariyle başarılarının ve politik bağımsızlık konusunda da bağımsızlıktan yana en güvenilir sınıf olmasından dolayı işçi sınıfının katılmasının güvencesini taşımaktadır.

Ulusal kurtuluş hareketleri konusunda bilimsel sosyalizmin bir diğer temel ilkesi de "ulusların kaderlerini tayin hakkı"dır. Lenin tarafından formüle edilmiş bulunan bu ilke Ekim Devrimi sonrası tam olarak geliştirilmiş ve günümüzde de ulusal soruna yaklaşım için önemli bir kaynak hazırlamıştır. Bu ulusal sorunun çözümünün 'Milliyetçilik adına değil enternasyonalizm adına" (5) olacağıdır.

"Daha önceleri, ezilen halkların kurtuluşunun tek yöntemi olarak burjuva milliyetçiliği 'kabul edilirdi', yani, ulusların birbirlerinden ayrılmaları, kopmaları ve çeşitli ulusların emekçi halkları arasındaki düşmanlıkları körükleme yöntemi.

"Şimdi bu efsaneye yıkılmış bir efsane olarak bakmak gerekiyor. Ekim Devrimi'nin en önemli sonuçlarından biri, bu efsaneye öldürücü bir darbe indirmiş olmasıdır. Ekim Devrimi ezilen ulusların kurtuluşunun proleter enternasyonalist yönteminin mümkün olduğunu pratikte göstererek, en ayrı uluslara mensup işçi ve köylü kitlelerinin gönüllülük ve enternasyonalizm ilkelerine dayalı kardeşçe birliğinin mümkün olduğunu pratikte göstererek bu öldürücü darbeyi indirmiştir." (6)

Bu sözlerle özetlenen temeller bugünde ve gelecekte de ulusal soruna yaklaşımın ilkeleri olacaktır. Bu en çok çarpıtılan konuda, "milliyetçi' akımların tezlerini sosyalizm adına sergiledikleri 'geleceğini tayin hakkında' Lenin ve Stalin ce yazılanlar yeterli yanıtları oluşturmaktadır.

GÜNÜMÜZDE ULUSAL KURTULUŞ HAREKETLERİNİN ANA ÖZÜ ANTİ-KAPİTALİST NİTELİĞİNDEDİR

Günümüzde Sosyalist sistemin belirleyiciliği altında gelişen ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri emperyalizmin çoğu zaman sıcak saldırıyı göze alamamasının, alması halinde de sosyalizmin direkt yardımlarının sayesinde başarıya ulaş-

Lenin ilk ulusal kurtuluş mücadelelerinden birini veren Moğollarla görüşüyor.

Afrika'da ulusal kurtuluş savaşçıları

maktadır. Bunda büyük pay hareketi yönetenlerin sosyalist ülkelerle kurmaktan kaçınmadıkları dayanışmadadır.

Özellikle son döneme rastlayan kurtuluş hareketlerinin belirli özellikleri bilinmek zorundadır. En başta, bu hareketler artık sadece antifeodal anti-emperyalist nitelikler taşımamakta, giderek artan bir biçimde anti-kapitalist öz taşır olmaktadırlar. Bu niteliksel gelişim, kendiliğinden olmamıştır. Çağın temel çelişkisinin doğal sonucu olarak ortaya çıkmıştır. İkinci olarak, artan bir biçimde, ulusal kurtuluş hareketinin başı işçi sınıfınca çekilir olmaktadır. Geçmiş dönemde yapılmış olan hata, bağımsız örgütlenmeden ödün verme hatası yapılmamakta, işçi sınıfının bağımsız politikası her koşulda Lenin in çizdiği biçimde gerçekleştirilmektedir. Üçüncüsü ülkelerin kurtuluştan sonraki yolları artık uluslararası düzeydeki konumlarıyla değil, özellikle ekonomik yapılarında gözlemlenmektedir. Bu doğal olarak daha çok ulusun kurtuluş sonrası kapitalist olmayan yoldan ya da direkt olarak sosyalist ekonomi kurularak diğer sosyalist ülkelerle yoldaşça işbirliğine girişilmesinin başarılmasıyla kazanılmıştır. Yine, bunun bir yansıması olarak biçimsiz "üçüncü dünya' tanımlamaları yerlerini sınıfsal öz taşıyan, ülkenin ekonomik yapısından kaynaklanan sınıflamalara bırakmıştır.

Dünya sosyalist sisteminin yanında dünyanın her tarafından kazandığı başarılarla emperyalizme öldürücü darbeler indirmekte olan ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri bilimsel sosyalizm dışı tüm akımlarında kendilerine destek aramak için çalıştıları hareketler olma durumundadır. Ulusal kurtuluş hareketlerinin yükselmelerinin ve zaferle sonuçlanma oranlarının artmasının nedenlerini başta dünya sosyalist sisteminde, kapitalist ülkeler işçi sınıfları hareketlerinde, bunların sağladığı caydırıcı güçte, dünya sosyalist sisteminin bir başarısı olan barış içinde bir arada yaşama politikasında, bunu günümüzde almış olduğu biçim olan detantda görmeyen tüm sapkın akımlar şu yada bu biçimde kendi sağ yada 'sol politikalarına dünya devrimci sürecinin bu kolunu temel almak için çalışmaktadırlar.

TÜM SAPKIN AKIMLAR İÇİN DÜNYA SOSYALİST SİSTEMİ KARŞISINDA BİR GÜÇ:

Troçki görüşleriyle, yaptıklarıyla sosyalizm tarafından hain olarak nitelendirilmeden önce savunduğu "uvriyerist" işçi sınıfı bağlaşığı sınıf ve kesimlerden koparıp, yenilgiye itmeye yarayan görüşleri, işçi sınıfı içinde temel tutturamayınca gözünü ' dünya kırlarına'' çevirmekte hiç zaman yitirmemişti. Artık temel, öncü güç köylülerdi ve 'dünya kırı''ydı. Ancak o dönemde bu görüşleri de pek fazla temel bulamamıştı. Ne varki Sovyetler Birliğinin aktif desteği sonucu ulusal bağımsızlığa kavuşan Çin Halk Cumhuriyetinin Maocu yöneticileri yine 1960ların başından başlayarak 'büyük han şovenizmi'ne dayanan politikalarına yandaş aramak, sosyalist sistemi bölmek amacıyla ulusal kurtuluş haraketlerine yöneldiler. Ve tahribatları troçkistler kadar az da olmadı.

Maocular çağımızın temel özelliği olan kapitalizmden, sosyalizme geçişi reddedip "dünyanın ilerletici gücü, motor gücü ulusal kurtuluş devrimleridir" diyerek, ulusal kurtuluş hareketlerine sinsice sahip olmaya çalışarak, ve ideolojik yönden yetkin olmayan hareketleri etkileri altına alarak bilinen "dünya kırı-kenti ' kuramlarını uygulamaya başladılar. Gerçekte, amaçları dünya sosyalist sisteminin bölünmesi, "merkez"in ellerine geçmemesi halinde bile yeni bir "merkez' oluşturmaktır. Bu amaçla kendilerine yakın partiler aracılığıyla yeni bir sistem kurmaktır. Ne varki gerek maocu gerekse sol oportünist yönetimlerelinde bulunan partiler de görüşlerinin temelinden kaynaklanan biçimde bölünmeye başlamışlardır. Arnavutluk, artık iyiden gericileşen, emperyalizmin oyuncağı haline gelen Maocu Çin yönetimini suçlayarak, ayrı bir merkez oluşturma çalışmasına girişmiştir. Bu her iki sapkın yönetimde, ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerini bölmek için kendilerine yandaş yeni 'parti''ler oluşturmakta, işçi sınıflarına ve bilimsel sosyalist partilere azgınca saldırmaktadır. (Bu konuda geniş inceleme için Marksizm ve Maoizm, Bilim Ynl.)

Diğer sol oportünist, goşist akımlarda benzer biçimde ulusal kurtuluş hareketlerini dünya devrimci sürecinin belirleyici gücü olduğunu savunmakta, "emperyalizmin yumuşak karnı ' ve benzeri kuramlarla

kendilerine temel aramaya çalışmaktadırlar. Onlara göre ulusal kurtuluş hareketlerinin anti-kapitalist özünü savunmak, ve hele bu hareketlerin başarı şansının sosyalist sistemde ve detantda olduğunu savunmak, revizyonizm olmaktadır. Çünkü bu akımlara göre temel çelişki de sosyalizmle kapitalizmin arasında değildir. Emperyalizmle, ne olduğu anlaşılmayan halklar arasındaki çelişki tüm dünyanın gidişini belirlemektedir. 'Metropol'', ''monopol'' çelişkisi de bunun bir yansıması olmaktadır. (Bu konuda da Yeni Devrim teorileri Bilim ynl.)

ULUSAL KURTULUŞ HAREKET VE DEVRİMLERİNİN GERÇEK DOSTU İŞÇİ SINIFLARI, PARTİLERİDİR

Ancak tüm bu çarpıtmalar, kimi zaman ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişimini engellemekte, veya yavaşlatmaktaysa da sonuçta gerici özleri en çıplak biçimde ortaya çıkmaktadır.

Artık etkileri dünden daha azdır. Emperyalizmden kurtuluş için savaşan uluslar, halklar gerçek desteğin sosyalizmde, sosyalist sistemde olduğunu görmektedir. Artık bu uluslar ve halklar, bağımsızlıkları için savaştıkları devletin işçi ve emekçilerinin kendilerinin en yakın dostu olduğunun bilincindedirler. Artık, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfları, emekçiler giderek artan biçimde ulusal kurtuluş hareketlerine destek olmaktadırlar. Bunu gerektiğinde maddi yardım biçimine çevirmekten uzak kalmamaktadırlar. Çünkü bu görev bilimsel sosyalizmin o ülkelerdeki temsilcisi olan işçi sınıfı Partilerinin programlarının temelini oluşturan görüşler arasındadır. Bu görevi enternasyonalizmin yükümlü kıldığı bir biçimde gerek programlarına geçirmekte, gerektiğinde de o yönde mücadele etmektedirler.

''Çağımız Aynı Zamanda Ulusal Kurtuluş Hareketleri ve Devrimleri Çağıdır'' Çağımız aynı zamanda emperyalizm aşamasındaki kapitalist dünya içinde yer alan sömüren ve sömürülen toplumlar arasındaki çelişki ve çatışmalarınkeskinleştiği, ulusal kurtuluş hareket ve devrimlerinin oluştuğu bir çağdır. Emperyalizmin sömürü ve etki alanı, ulusal kurtuluş hareketleri ve bu ülkelerin giderek bağımsızlığa kavuşmaları dolayısıyla da sarsıntı geçirmekte, dünya emperyalist sistem için gittikçe güvensiz duruma gelmektedir.

'Ulusal Çelişki ve Çatışma, Sistemler Çelişkisinden Bağımsız Değildir''

Yukarıda belirtilen ulusal çelişki ve çatışma, kapitalist ve sosyalist sistemler çelişkisinden bağımsız, kendi başına bir çelişki değildir. Emperyalist-antiemperyalist, sömüren-sömürülen ülkeler çelişkisi, son tahlilde kapitalizmin temelindeki emek-sermaye çelişkisinden kaynaklanmaktadır, onun toplumlararası düzeydeki belirtisidir. Öte yandan, söz konusu ülkelerin hem kapitalist dünyanın ilişkiler ağı içinde kalıp, hem de gerçek bir bağımsızlığa kavuşmaları ve bağımsızlıklarını perçinlemeleri mümkün değildir; bu ağın dışına çıkmaları bunun için de sosyalizm doğrultusunda iç yapılarını değiştirmeleri zorunludur. Ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri objektif olarak, dünyadaki kapitalizmden sosyalizme geçiş mücadele ve sürecinin bir parçasıdır.

Günümüzde dünyanın üçte birinin, toplumsal evrimde kapitalizmle sosyalizmi ayıran nitel çizginin ötesine geçmiş; çeşitli biçim ve derecelerde sosyalizmi kurma ve gerçekleştirme yoluna girmiş olması, böylece kapitalizmin karsısında sosyalizmin tarih sahnesinde yerine sıkıca almış ve bu yeri genişletmekte olması, gelişmiş kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketinin ise gittekçe güçlenmesi ve yoğunlaşması, geri ülkelerde bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin içiçe geçerek, bütünleşerek ve durmadan sosyalizmden yana güçlenerek yürütülmesin ve başarıya ulaşmasını kolaylaştırmaktadır.

''Türkiye'deki bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm hareketi de dünyadaki bu oluşum ve hareketlerin bir parçasıdır ve ondan soyutlanamaz Bu gerçeği gözönünde tutan Türkiye İşçi Partisi, dünya sosyalizmindeki gelişmeleri ışçi sınıfı hareketlerindeki ilerlemeleri, anti-emperyalist bağımsızlık mücadelelerindeki başarıları yakından izler, olumlu karşılar; bu oluşum ve hareketlerle kardeşçe dayanışmayı öngörür.'' (7)

(1) Zirve Konferansı, Habora ynl. sy.15
(2) V.Lenin, Toplu eserleri, c.28, sy295 alındığı kaynak. Dünya Komünist Hareketi, Konuk ynl
(3) AGY c.18, sy. 408
(4) AGY c.31, sy. 252
(5) Stalin, Marksizm ve Milli Mesele
(6) AGY
(7) Türkiye İşçi Partisi Programı ve Tüzüğü, TİP ynl. sy. 12

''ULUSAL SORUN''UN BİLİMSEL ÇÖZÜMLEYİCİLERİ

GENÇ ÖNCÜ CUMHURİYET GAZETESİ'NİN DÜZENLEDİĞİ YARIŞMAYA KATILAN VE "DÜNYA'DA VE TÜRKİYE'DE GENÇLİK" İSİMLİ ARAŞTIRMALARIYLA BİRİNCİLİK KAZANAN HASAN BASRİ VE FULYA GÜRSES İLE GÖRÜŞTÜ.

"GENÇLİK GELECEKTİR GELECEK SOSYALİZMDİR"

Genç Öncü: İncelemenizde gençliğin toplumsal yapı içindeki yerini nasıl ele aldınız?

Gürses: Bizim "gençlik" kavramından anladığımız belirli bir toplumsal biçimlenmede, o toplumsal biçimlenmeyi oluşturan toplumsal "sınıf" ve toplumsal "tabaka"ların bilimsel olarak tanımlanmış ve sınırlanmış olan belirli bir yaş grubu nüfusudur. Sınıflı toplumlarda toplumu oluşturan tüm toplumsal sınıfların ve tabakaların "gençliği" vardır. Ve her toplumsal sınıf ve tabakanın gençliği ait olduğu sınıf ya da tabakanın "sınıfsal" özelliklerini taşır, ve toplumsal yapıda o toplumsal sınıf ya da tabakanın bir parçası olarak yer alır.

Toplumbilim, belirli bir döneme ait toplumsal biçimlenmelerin o toplumsal biçimlenmeyi karakterize eden "temel sınıflar"dan ve "tabakalar"dan oluştuğunu ortaya çıkarmıştır. Bunun içindir ki, gençlik olgusunu da bu bilimsel ve toplumsal gerçek içerisinde incelemek gerekmektedir.

Toplumlardaki köklü değişmeler "toplumsal devrim" olarak tanımlanmaktadır. Sınıflı toplumların temel gerçeği "sınıf mücadelesi"dir. Kapitalist toplumlarda bu mücadele "işçi sınıfı" ile "kapitalist sınıf" arasında olmaktadır. Kapitalist sınıf egemen sınıf olarak kendi toplumsal düzenini "kapitalist toplumu" ayakta tutmağa ve korumaya çabalar. İşçi sınıfı daha ileri bir tolumsal örgütlenme ve yaşam biçimi olan "sosyalist toplumu" kurmak için savaşır. Bu mücadele eninde sonunda sonuçlanacak olan bir "süreç"tir. Kapitalist toplumun en temel karakteristiği işte bu toplumsal "sınıf mücadelesi"dir. Tüm toplumsal sorunlar ve bu sorunlara çözüm önerileri de bu gerçeklikten bağımsız yaklaşımlarla ele alınamaz.

Toplumun sorunları da gençliğin sorunları gibi "egemen sınıfın" politikası sonucunda oluşmakta ise bu sorunların çözümü de yine sınıfsal nitelikli ve kaynaklı olmak durumundadır. Toplumun geleceği nasıl bu "sınıf mücadelesi" olgusuna bağlı ise, toplumun "geleceğini" temsil eden gençlik de, sınıf mücadelesi olgusuna sıkı sıkıya bağlıdır. Bu nedenle geleceğin unsurları olarak gençlik "toplumun geleceğini tayin edecek" olan bu mücadeleye ilgisiz kalamaz, kalmamaktadır. Toplumun geleceği gençliğin demek ne kadar doğru ise, toplumun geleceği (kapitalist toplumun) işçi sınıfınındır, sosyalizmindir demek de o kadar doğrudur. Gençlik doğal olarak toplumun geleceğidir, aynı şekilde toplumsal sınıf olarak işçi sınıfı da geleceğin sınıfıdır ve işçi sınıfının toplumsal düzeni olan "sosyalizm" de geleceğin toplumudur. Bunun içindir ki, kısaca, "gelecek gençliğindir", "gelecek sosyalizmindir". 20. yüzyılın insanlığa ispatladığı en önemli gerçeklik budur.

Genç Öncü: Gelişmiş kapitalist ülkelerde, azgelişmiş ülkelerde, sosyalist ülkelerde ve Türkiye'de gençliğin konumuna ve sorunlarını yaklaşımınız nasıl oldu?

Gürses: Araştırmamızda gelişmiş kapitalist ülkelerde kapitalizmin gelişme sürecinde gençliğin ve çocukların emeğini ve nasıl acımasızca sömürüldüğü ve emek sömürüsünün bu toplumların - kapitalizmin - temel karakteristiği olduğu gösterilmiştir. Bu ülkelerin tümünde gençliğin toplumsal yerinin ve sorunlarının ortak özellikler gösterdiği görülerek gençliğin bu ülkelerin egemen sınıflarının siyasal iktidarlarınca "sorun" olarak görülmesinin nedenleri araştırılmıştır. Sonuçta bu ülkelerin tümünde gençliğin bir "sorun" olarak ortaya çıkışının ve ele alınışının sisteme özgü, başka bir deyişle yapısal ve sınıfsal olduğu görülmüştür. Bu ülkelerde gençlik bunalımı değil "kapitalizmin bunalımının" sözkonusu olduğu olgularla sergilenmiştir.

Azgelişmiş ülkelerde ise gençlerin elverişsiz toplumsal ekonomik koşullar içinde yaşadıkları ve bu koşulların kapitalist toplumun karakteristik özelliklerini taşıdıkları ve yapısal oldukları açıklanmıştır. Azgelişmiş ülkelerin ikili bir yöneliş içinde oldukları, bir bölümünün sosyalizme yöneldikleri, diğer bir bölümünün de kapitalist kalkınma yolunu tuttukları belirtilmiştir. Sosyalizme yönelen ülkelerin, toplumsal ve ekonomik sorunlarının gençliğin de aktif katılımı ile hızlaçözülmekteolduğu gözlenirken, kapitalist kalkınma yolunu tutmuş olan azgelişmiş ülkelerin kısır bir döngü içinde bocaladıkları ve bu ülkelerde sınıf mücadelesi ile ulusal kurtuluş savaşının çakışarak sürmekte olduğu belirlenmiş ve şöyle sürdürülmüştür.

"Üçüncü dünya ülkelerinin gençliği bu yeni "oluşum ve arayış" eylemlerinin içinde yaşıyor. Bu toplumsal koşulları ortaya çıkaran toplumsal düzenin değiştirilmesi için, bunu engellemek isteyen gerici iktidarlara ve emperyalizme karşı verilen mücadeleye katılıyorlar. Bu mücadeleye katılan gençlerin sayısı her geçen gün artıyor. Gençlerin, bu ülkelerde verilen mücadelenin ön saflarında yer aldığı devrimci mücadelenin

kadro ve liderlerinin çoğunlukla gençler arasından çıktığı görülüyor."

Sosyalist ülkelerde ise gençliğin "sosyalist devrim" den önceki ve sonraki durumu incelenmiştir.

Bu ülkelerdeki sosyalist mücadele sürecinde gençliğin yeri ve önemi incelenerek, gençliğin bu mücadeleye etkin ve aktif olarak katıldığı, kendi geleceğinin oluşturulmasında yer aldığı görülmüştür.

Bu ülkelerdeki gençlik politikasının genel toplumsal politikanın bir ürünü ve parçası olduğu ve gençliğe büyük ve sürekli özen gesterildiği belirlenmiştir. Gençliğin bir "sorun" olmak şöyle dursun, toplumun geleceğinin güvencesi olarak ele alındığı ve bu durumun sosyalist toplumun karakteristik bir özelliği olduğu, tüm sosyalist ülkelerde uygulanan temel politika olduğu belirlenmiştir. Tüm sosyalist ülkelerde gözlenen önemli bir özellik de, gençliğin "sosyalizmin kuruluşu' na etkin olarak, coşkuyla katılmış ve katılmakta olmasıdır.

Sosyalist ülkelerin gençlik politikaları genel insan-toplum politikalarının bir bölümüdür ve kişinin doğumuyla birlikte, hatta doğumundan önce ele alınan kurumlaşmış bir politikadır.

Ülkemizde de gençliğin toplumsal sınıflardan, gençlik sorunlarının da toplumsal sorunlardan kaynaklandığı gerçeğinden hareketle toplumsal gelişmemizin ana özellikleri araştırılmıştır. Bunun nedeni, "ülkemizin toplumsal sorunlarının ve koşullarının içinde yaşamakta olan gençliğimizin sorunlarının toplumsal yapıdan kaynaklanmakta oluşu ve çözümünün de, toplumsal sorunların çözümüyle çakışmakta" oluşudur.

Tüm toplumsal sorunlarla birlikte gençlik sorunlarının da çözümüne "olanak" verecek olan sosyalizmi gerçekleştirecek biricik toplumsal güç işçi sınıfımızdır. Toplumumuzun üzerinde dolaşan kara bulutların bir daha gelmemek üzere dağılması, tüm topluma ve gençliğe aydınlık bir geleceğin oluşturulması için, işçi sınıfımız "Sosyalist Türkiye"nin mücadelesini veriyor. Toplumumuz bu sürecin canlılığını ve sıcaklığını yaşıyor. İşçi sınıfımızın ve diğer emekçi toplumsal tabakaların gençliği de bu mücadelenin içinde, ön saflarında, her geçen gün artan bir bilinç ve coşkuyla yer alıyor. Toplumumuzun geleceği ile birlikte kendi geleceklerini kurma yolunda mücadele ediyor.

Genç Öncü: Araştırmanızın genel mesajını özetler misiniz?

Gürses: Araştırmamızın ana mesajını ya da sonucunu "gençlik gelecektir - gelecek sosyalizmdir" şeklind özetliyebiliriz. Doğanın diyalektiği ve mantığı nasıl gençliğin toplumun geleceği olduğunu gösteriyorsa, tarihin diyalektiği ve mantığı da geleceğin toplumunun sosyalizm olduğunu gösteriyor. Çağımızın dünyası ve insanlık bu tarihsel çağın "kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı"nın canlılığını, coşkusunu yaşıyor.

Gençlik - gelecek - sosyalizm belirlemesi, doğal olarak gençliğe kendi geleceğine sahip çıkma, ülkemizde işçi sınıfının sosyalizm için verdiği mücadelenin içinde yer alma görevini yüklüyor. Tarihin diyalektiğinin ve mantığının ülkemizde de sosyalizm doğrultusunda işlediğine kuşku yok. İşçi sınıfımız ve emekçi kitleler ve onların gençliği bu tarihsel sürecin toplumsal gücü ve güvencesidir.

ilerici gençlik hareketinde dünü bügüne bağlayan halka:

İSTANBUL YÜKSEK TAHSİL DERNEĞİ

Geçtiğimiz ay Türkiye ilerici gençlik hareketinin tarihinde kuşkusuz önemli yeri olan bir derneğin kuruluşunun otuzikinci yıldönününe rastlamaktaydı. İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği 2 Temmuz 1946 da kurulmuş ve 5 yıl süreyle yüksek öğrenim gençliğimizin tek ilerici örgütü olarak başarıyla görevini sürdürmüştü. Bu yıldönümü dolayısıyla GENÇ ÖNCÜ, adı geçen derneğin önde gelen yöneticilerinden biri olmuş, kurucu yönetim kurulu üyeliği ile birlikte iki dönem bu derneğin Genel Sekreterliğini yapmış ve son olarak da derneğin organı Hür Gençlik dergisinin yöneticisi olarak çalışmış Nihat Sargın'la görüştü.

G.Ö.- Derneğinizin kuruluş amacını anlatır mısınız?

N.S. - Kuruluş amacına geçmeden önce derneğimizin kurulduğu sırada Türkiye deki ortama değinmek yararlı olacak sanırım, özellikle hemen bütün okurları derneğimizin kuruluşundan yıllarca sonra doğmuş olan derginiz için.

1946 yılı Türkiye'de politik yaşamın en hareketli dönemlerinden biri olmuştur Türkiye gerçi 2. Dünya Savaşına girmemiş, fakat savaşın olumsuz etkilerini yakından görüp yaşamıştı. Enflasyon, pahalılık ve yokluk dayanılmaz ölçülere ulaşmış; geniş işçi, köylü, emekçi kitleleri ağır bir sefaletin pençesindeydi ve sıtma, tüberküloz, tifüs ve diğer salgın hastalıklar o güne kadar görülmemiş boyutlarda halkımızı kırıp geçirmekteydi. Diğer yandan iktidarın ekonomik ve sosyal politikasına koşut olarak türlü yasal ve yasadışı yollarla -o günlerde "hacıağa" tipi ile karakterize edilen- vurguncu, karaborsacı, spekülatör savaş zenginleri türemişti. Büyük illerde aralıksız sürdürülen sıkıyönetim ise tek parti yönetiminin en baskıcı dönemlerinden birini yaşatmaktaydı emekçi halkımıza. İktidardaki CHP'nin politikası savaşın son günlerine kadar faşist Almanya-İtalya-Japonya "mihve"rinin yörüngesinde olmuş, ancak savaş talihinin kesin olarak tersine döndüğü 1944 den sonra müttefik devletlere doğru dümen kurulmuş, 1945 de yalnızca kağıt üzerinde de kalsa Almanya'ya savaş ilân edilmişti. Bunda, savaş sonrası konferans masasına oturabilmek ve kurulması öngörülen Birleşmiş Milletlere alınabilmek için müttefiklerin dayatması kesin rol oynamıştı.

Daha sonra faşist Almanya'nın yerini önce İngiltere ve hemen arkasından Truman Doktrini-Marschall Planı ve nihayet NATO zinciri ile Amerika alacak olmakla birlikte arada geçen süre içinde dış desteklerini yitirme durumundaki CHP iktidarı, ülkede de işçi sınıfımız ve emekçi yığınların ağır muhalefetiyle karşı karşıyaydı. Bir yandan iktidar önde gelenlerinin karıştığı skandallar ardı ardına kamuoyunu sarsarken diğer yandan işçi sınıfı ve emekçi yığınların ekonomik ve politik mücadelesi adım adım yükseliyordu. Grev ve direnişlerin yanı sıra 1944-45'de elliden fazla militan TKP ile ilgili olarak tutuklanıyor, üniversiteli sosyalist ilerici gençlerin kurmasına çalıştıkları İlerici Gençler Birliği dolayısıyla öğrenciler arasında yeni bir tutuklama yapılıyordu.

1945'de Mareşal Fevzi Çakmak'ın başkanlığında Tan gazetesi yazarları, Atatürk'ün yakın arkadaşları ve tâ ilk Büyük Millet Meclisinden bu yana ilerici çalışmalardan geri durmamış Cami Baykurt gibi aydınlarla bir İnsan Hakları Derneği kurulması girişimi olmuş, görüşler adlı yeni bir haftalık sosyalist dergi yayın hayatına atılmış, milletvekilleri arasında da sonradan DP kurucusu olanlar CHP'den ayrılmış muhalefete geçmişlerdi.

4 Aralık 1945'de iktidar tarafından organize edilen ve faşistlerce yürütülen Tan Baskını saldırısıyla ve tutuklamalarla bu girişimler önlenmeye çalışılmışsa da halk kitlelerinin müca-

dele azminin ve hareketliliğinin önüne geçilemiyordu. Sonuçta iktidar partisi ve tek legal parti durumundaki CHP ve onun hükümeti demokratikleşme doğrultusunda adımlar atmaya zorlandı. Bazı yasalarda değişiklik yapıldı. Böylece 1924'lerden bu yana ilk kez Sınıf esasına dayalı ' dernek kurma hakkı yeniden tanındı, üniversiteler yasası çıkarıldı; polis yasası değiştirildi, tek dereceli seçim kabul edildi.

Bu yeni olanakları sonuna kadar değerlendiren işçi sınıfımız yasal, ekonomik ve politik örgütlenmeye derhal girişti. Doktor Şefik Hüsnü Deymer'in liderliğindeki Türkiye Emekçi ve Köylü Sosyalist Partisi ile diğer sosyalizan partiler ve adeta yerden mantar bitercesine hızla her sanayi bölgesinde ve işkolunda sendikalar, sendika birlikleri kuruldu, yayın organları ortaya çıktı.

İşte derneğimiz, bu hareketli ve mücadeleci ortamda İstanbul Üniversite ve yüksek okullarının sosyalist, ilerici ve demokrat öğrenci gençliğinin temsilcisi olarak kurulup çalışmalarına başladı. Derneğimizden birkaç ay sonra Ankara da, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültes sosyalist öğrencilerinin öncülüğüyle kardeş Türkiye Gençler Derneği de kurulmuş bulunuyordu.

Bu dönem çok sürmedi. Sıkıyönetim koşullarında ve sonuçları şaibeli 1946 seçimlerinden kısa bir süre sonra 16 Aralık'ta sıkıyönetim, Türkiye Emekçi ve Köylü Sosyalist Partisi yle Türkiye Sosyalist Partisini ve bunlarla birlikte hemen bütün sendikaları ve yayın organlarını kapatıp yöneticilerini 141'den yargılamak üzere tutukladı.

Sözcüsü olduğu sermaye sınıfı ve toprak ağalarının görüşleri doğrultusunda hareket eden iktidardaki CHP yönetimi, yükselen muhalefetin Demokrat Parti ve benzerleri gibi sağ öğeler tarafından kanalize edilmesini uygun görmüştü sol ise yeniden ağır baskı ve terör altına alınmakta, yeniden illegalite'ye itilmekteydi.

Derneğimiz bu elverişsiz koşullar altında ve 1947 sonlarında Türkiye Gençler Derneği'nin yöneticilerinin de 141'den mahkemeye verilerek Derneğin fiilen kapanışı üzerine, yalnız yüksek öğrenim gençliği ve hatta genellikle gençliğimizin değil tüm ülkede tek legal ilerici dernek olarak, yöneticilerinin topluca tutuklandığı 1951 ilkbaharına kadar yaşamını sürdürdü; legal alanda tüm demokrat, ilerici ve sosyalistlerin kendi çalışma alanıyla sınırlı bile olsa temsilcisi ve sözcüsü olmak görevini de üstlenmiş oldu. Bugün geriye baktığımızda bu görevin başarıyla yerine getirildiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Derneğimizin kurulduğu ortamı belirten bu açıklama, sanırım, kuruluş amacımız hakkında da yeterli veriyi ortaya koymuştur. Derneğimiz kurulduğu sırada üniversitede Üniversite Talebe Birliği ve bağlı fakülte cemiyetleri olmak üzere her öğrencinin mutlaka üye olmakla yükümlü bulunduğu korporatif bir kuruluş olan, hükümetin atadığı rektör ve dekanların fahri başkanlığını, seçilen öğretim üyelerinin ise fiilen başkanlığını yaptığı, iktidarın ve ona bağlı olarak üniversite yönetiminin tam denetiminde tamamiyle güdümlü dernek ve birlikler vardı. Derneğimiz, sosyalist, ilerici ve demokrat öğrencilerin örgütü ola-

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın Genç Öncü'lerle sohbet ederken

rak mevcut kuruluşa karşı yüksek öğrenim gençliğimizdeki haklı tepkiyi de ifade etmektedir. Bu kuruluşlar daha sonra tüzüğü kısmen değiştirilerek, fakat her zaman üniversite yönetimi ve CHP ile yakın ilişkili olarak öğrencilerin o günlerde taktıkları adla " Çay ve Balo Dernekleri" biçiminde Türkiye Milli Talebe Federasyonu'na dönüşecektir Böyle bir kuruluşu dahi, amaçları için yeterli görmeyen gerici ve faşistler ise Turanca ve Anadolucu CHP ileri gelenlerinin de teşvikiyle, daha önce sözünü ettiğimiz Tan baskınının 1. yıldönümü olan 4 Aralık 1946 da, çoktan tarihin sayfalarına gömülmüş olan Milli Türk Talebe Birliğini yeniden oluşturdular.

G.Ö. - Bize derneğinizin 5 yıllık çalışmalarından kısaca söz edermisiniz?

N.S - Derneğimiz öncelikle bir öğrenci örgütü olmanın her zaman bilincinde olmuştur. Öğrenci sorunları, dernek çalışmalarının baş kaygusu olmuş, özellikle maddi olanaksızlık içinde yüksek öğrenimini tamamlamaya çalışan emekçi çocuklarının yurt, çalışma ve yemek sorunları, ders kitabı ve notları sorunlarına eğilmiş, o günlerde ilk olarak yürürlüğe giren "Paralı Öğrenim"'in sonucu fakülteye giriş ders ve sınav harcı ile öğrenci kimliklerinden harç alınmasına karşı 'Harcı haraç sayıp kaldırma" kampanyası yürütülmüştür. Diğer yandan dernek üyelerinin ve yandaşlarının bilgi ve bilinç düzeyini yükseltecek, aralarındaki dostluk ve arkadaşlık bağlarını pekişmesine yardımcı olacak kurs seminer, konferans, toplantı ve geziler gibi bir dizi çalışma bulunulmuştur.

Bu çabalar dernek çalışmalarının ağırlığını oluşturmakla birlikte ayrıca sosyalist ve ilerici yüksek öğrenim gençliğinin temsilcisi olarak derneğimiz çeşitli faşizan olaylardaki tepkisini bildirilerle açıklamış, gerici ve

Hür Gençlik

HÜR BİR TAHSİL, HAKİKİ BİR HÜRRİYET, DEVAMLI BİR SULH İÇİN..

YIL: 1 — SAYI: 10 | 5 AĞUSTOS 1950 | FİATI: 20 KURUŞ

Gençliği Barış Mücadelesine Çağırıyoruz!

İçindekiler:

Çıkarları emekçi halkların sömürülmesinde ve sefaletinde olan emperyalistler, halk yığınlarının kurtuluş mücadelesini boğmak ve mevcudiyetlerini muhafaza edebilmek için yeni bir dünya harbi çıkartmağa uğraşıyorlar.

faşist saldırganların karşısına ısrarla, yiğitçe dikilmiştir. 1947 sonlarında Ankara da Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinde toplanan, aralarında Behice Boran, Pertev Boratav gibi üstün bilim adamlarımızın bulunduğu ilerici, sosyalist üniversite öğretim üyelerine, Ankara Üniversitesi rektörüne ve Türkiye Gençler Derneği ne karşı, hükümetin bu öğretim üyeleri için açtırdığı adli kovuşturmaya ek oladak düzenlenen faşist saldırıya tek başına karşı çıkmış, daha sonra bu konudaki görüşlerini bir broşürle yayınlamıştır.

Gene derneğimiz, ülkemizdeki ilerici gençliğin dünyadaki ilerici , demokrat gençlik ve öğrenci hareketinin bir parçasını oluşturduğunun bilincinde olarak Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin tüm çalışmalarından konferanslar ve süreli yayını ile gençliğimizi haberli kılmış, Dünya Öğrenci günü, Sömürgeciliğe Savaş Günü... gibi tüm dünya gençliğinin aynı amaç ve görüş etrafında birleşip harekete geçtiği belirli günleri ülkemizde ilk olarak tanıtmış ve dernekçe değerlendirmiştir.

1947'de Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nca düzenlenen ilk dünya gençlik festivaline maddi olanaksızlık yüzünden katılınamadığı bir mektupla bildirilmiş, 1951'deki 2. Festivali ise iki dernek üyesi, tüm yasal ve yasadışı engelleri aşarak derneğimiz adına katılmışlar, dünya demokrat ve ilerici gençliğinin bu en büyük toplantısında yabancı ülkelerde okuyan öğrenci arkadaşlarımızla birlikte ülkemiz gençliğini şerefle temsil etmişlerdir

1950'ye gelindiğinde büyük ozanımız Nazım Hikmet, haksız yere 29 küsur yıla mahkum olup onüç yıldır yatmakta bulunduğu Bursa Cezaevinden, bu cezanın kaldırılması ve tahliyesi için son dilekçesini kendi deyimiyle 'canı ile pullayarak" emekçi halkımıza başvurmuş, açlık grevine başlamıştı Ülkemiz ve dünya ilericileri ile birlikte derneğimiz de Nazım

Hikmet'in kurtarılması kampanyasında en başta görev üstlendi.

Diğer birçok çalışmalarımız gibi bu uğraşımız da resmi kolluk kuvvetleri ve faşistlerin tüm engellemelerine, arkadaşlarımızın yaralanmalarına, gözaltına alınmalarına, daha sonra da tutuklanıp Ağır Ceza Mahkemesine çıkarılmalarına karşın başarıyla yürütüldü. Bildiriler dağıtıldı, imzalar toplandı, başvurular yapıldı, yayın organımız Hür Gençlik dergisinin özel sayısı çıkarıldı, toplantı düzenlendi. Bilindiği üzere 14 Mayıs 1950'de DP' nin iktidara gelişinden sonra çıkarılan 'Af Yasası" ile büyük Nazım hapisten çıktı.

Nihayet derneğimiz Dünya Savaşı sonrasında dünyada ve ülkemizde emperyalist tekellerin ve gericiliğin, Amerika'nın kısa süreli atom tekelinden de yararlanak başlattığı "Önleyici Savaş" çığırtkanlığına ve soğuk savaş ortamına karşı tüm ülkeleri saran 'Barış Hareketi 'ne de kendi olanakları çerçevesinde sonuna kadar katılmış ve hareketin ülkemizde de gelişip serpilebilmesi için elden gelen çabayı göstermiştir. 1950 yazı başında Behice Boran'ın başkanlığında kurulan Barışseverler Cemiyeti nin kurucu yönetim kurulu üyelerinden ikisi, okullarını bitirdikleri için dernekle ilişkilerini fahri üye olarak sürdüren eski dernek başkanlarımızdı.

Barışseverler Derneği'nin kuruluşundan kısa süre sonra DP iktidarı, NATO'ya girebilmek için Kore savaşına Mehmetçiği göndermeye karar vermişti. Bu kararı Barışsever Derneği ile birlikte derneğimiz de yayın organı 'Hür Gençlik"te şiddetle protesto etmiş, ayrıca Barışsever Derneği üyelerine karşı girişilen uygulamayı kınamıştı. Bu protesto ve kınama yeni iktidarı derhal harekete geçirmiş, Hür Gençlik'in sahibi ve yazı işleri müdürü tutuklanarak 'Askeri Siyasi Mahkeme'ce ' üç yıl dokuz ay hapse mahkum edilmiştir. Buna karşın dernek, çalışmalarına yılmadan ve yeni yeni üyeler de kazanarak devam etmiş, bu çalışmalar -daha önce belirttiğim üzere- 1951 yılı ilkbaharında eski yeni tüm dernek yöneticilerinin 141. maddeye muhalefetten tutuklanması, diğer üyeler hakkında ise tutuksuz olarak aynı maddeden kovuşturma açılmasına kadar aralıksız sürdürülmüştür.

BÖYLECE İSTANBUL YÜKSEK TAHSİL GENÇLİK DERNEĞİ 1920' LERİN MÜTAREKE DÖNEMİNDEKİ İLERİCİ ÖĞRENCİ DERNEKLERİYLE BAŞLAYAN VE YAKIN GEÇMİŞİMİZDE FKF VE SGÖ' DEN GÜNÜMÜZDEKİ GENÇ ÖNCÜ'YE KADAR UZANAN DEMOKRAT, İLERİCİ VE SOSYALİST GENÇLİK HAREKETİ TARİHİMİZDE UZAK GEÇMİŞİ GÜNÜMÜZE BAĞLAYAN ÖNEMLİ BİR HALKAYI OLUŞTURMUŞTUR DENİLEBİLİR.

Böylece İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği 1920 lerin mütareke dönemindeki ilerici, öğrenci dernekleri ile başlayan ve yakın geçmişimizde FKF ve SGÖ'den günümüzdeki GENÇ ÖNCÜ'ye kadar uzanan demokrat, ilerici ve sosyalist gençlik hareketi tarihimizde uzak geçmişi günümüze bağlayanönemli bir halkayı oluşturmuştur denebilir. Hatta bir zamanın gençlerinin daha sonra orta yaşlı ve yaşlı olarak da görevlerini sürdürmeleri doğal olduğuna göre, bunu yalnızca gençlik hareketiyle de sınırlayamayız. Nitekim dernek çalışmalarının kazandırdığı engin deneyim ve bilinçle bir zamanlar aynı derneğin üyesi olarak birlikte çalışıp uğraş verdiğimiz, birlikte yetiştiğimiz arkadaşlarımızın önemli bir bölümü bugün ülkenin ilerici, sosyalist, politik, sosyal düşün ve bilim yaşamında ağırlıkla yer almış bulunuyorlar.

G.Ö. - Son bir soru. Okurlarımıza ek olarak anlatmak istedikleriniz veya önemli bir anınız varmı o günlere ilişkin?

N S. - Belleğimde o günlerin anıları hala canlı ve dipdiri. Bugün karşılaştığımız nice sorunda bile, hatta doğrudan gençlik hareketiyle ilgili olmasa dahi, o günlerde yaşadığımız deneylerden -kendim için söyliyeyim- çok yararlanmakta bulunduğumu belirtmek isterim. Zaman geçtikçe o günün karmaşık sorunları daha bir durulup netleşir, çözüm için gösterilen uğraşlar çabalar, karşılaşılan engeller ikinci plana giderek hep gülümsemeyle ve zevkle anımsanan yanları kalır. Bunlardan söz açmak istemiyorum. Ancak iki anım var ki, bugün bile anımsadıkça heyecanlanır ve duygulanırım. Birincisi, henüz aramızda hiçbir ilişkinin olmadığı sıralarda Uluslararası Öğrenci Birliği' nin Merkez adresine topluca gönderdiğimiz dernek süreli yayın organından sonra Birliğin yayın bölümü direktöründen aldığımız ve çalışmalarımızı "olağanüstü" olarak niteleyen, heyecanlı ve heyecan verici mektuptur. İkincisi ise Nazım Hikmet'in tahliye olduktan sonra derneğimiz ve üyelerine ilettiği teşekkür ve kutlama mesajıdır.

G.Ö. - Teşekkür ederiz.

N S. - Her vakit ders alınabilecek bir yanları bulunan anıları tazelemeye ve genç kardeşlerime aktarmaya olanak verdiğiniz için asıl ben size teşekkür borçluyum. Son olarak, kuruluşundan bu yana kısa süre geçmesine karşılık günümüz gençlik hareketinde vazgeçilmez yerini almış ve başarılı çalışmalarını eskiden aynı hareket içinde yetişme olanağını bulmuş bir yaşlı ağabeyiniz olarak dikkat ve övünçle izlediğim GENÇ ÖNCÜ'ye ve yayın organına, tüm üye ve yandaşlarınıza onurlu uğraşlarında başarı dileklerimi iletirim.

SONSUZA KADAR BİRLİK DUYGULARINI YAŞATACAK BİR GÖSTERİ

11. DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ HAVANA'DA BAŞLADI

GENÇ ÖNCÜ GENEL MERKEZİ TARAFINDAN DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONUNA – ULUSLARARASI ÖĞRENCİ FEDERASYONUNA – 11. DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ KOMİTE BAŞKANLIĞINA TÜRKİYE'DE FESTİVALE KATILIM KONUSUNDA ORTAYA ÇIKAN OLUMSUZ GELİŞMELERİ AÇIKLAYAN MEKTUBUN METNİNİ YAYINLIYORUZ.

Havana Gençlik ve Öğrenci Festivaline katılımı sağlamak için DDGF'ye üyeliği kabul edilmiş İGD' nin öncülüğünde "Ulusal Komite" olarak HAFEST adlı bir dernek kuruldu. Derneğin kuruluşunda İGD' nin yanında KÖGEF (Kıbrıs Öğrenci Gençlik Derneği), DDKD (Devrimci Demokratik Kültür Derneği), ve KDB (Kocaeli Devrimciler Birliği) adlı örgütler de yer aldılar. Türkiye'de festival hazırlıklarına katılabilecek bir çok örgüt yanında, örgütümüz Genç Öncü'ye bu çalışmalara katılım konusunda bir çağrı yapılmadı. Ülkeler düzeyinde yapılan çalışmaların en geniş gençlik örgütlerini kapsaması gereği açıktır. Çeşitli ülkelerde bu yönde olumlu girişimler DDGF'ye bağlı örgütlerce yapılmaktadır. Festival hazırlıklarının ve festivalin anlamının geniş gençlik kesimlerine duyurulması ancak çalışmalara olabildiğince fazla ilerici örgütü katmakla mümkündür. Ülkemizde festival hazırlık çalışmalarına az sayıda örgütün katılması, sonuçta, Festivalin tanıtılması yönünde gereği kadar yaygın çalışma yapılmasını engellemiştir. Ülkemizde Festival konusunda hiç bir önemli tanıtıcı çalışma yapılmamıştır. "Ulusal Komite" olarak çalışan HAFEST'in bu yönde girişimi az sayıda bir çeviri broşürü ve afiş asıp yayınlamak olmuştur.

Örgütümüz, Türkiye'de gençliği işçi ve emekçi sınıfların sömürüden kurtulma mücadelesi saflarında birleştirmeyi amaçlayan gençliğimizin bilimsel sosyalist, yığınsal örgütüdür."

Örgütümüz kendisiyle aynı amaç içinde olan dünya gençlik hareketleriyle dayanışma içinde olmayı amaç edinmiştir. Bu nedenle, biz, Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivallerini bütün ülkeler ilerici gençliğinin dostça ve kardeşçe dayanışmasını sağlayan somut bir eylem olarak değerlendirmekte, ve bu eylemlere katılımı enternasyonalist bir görev olarak kabul etmekteyiz.

Bu amaçla, olumsuz gelişmelere rağmen, Festival hazırlık çalışmalarına katılım için "Ulusal Komite" görevini üstlenen HAFEST'e müracaat edilmiştir. Festival çalışmalarının yaygınlaştırılması amacıyla çeşitli gençlik örgütlerinin katılacağı bir toplantı önerilmiştir. Toplantı yapılması HAFEST yöneticilerince kabul edilmesine rağmen, daha sonra yazdıkları resmi yazıda toplantı konusunda bir cevap vermemişler, sadece örgütümüzden bir kişinin delegasyon içine alınabileceğini iletmişlerdir.

Örgütümüz Festivalin duyurusunda ve hazırlıklar konusundaki eksikliklerin giderilmesi için yaptığı toplantı önerisinin reddi anlamındaki bu cevabı değerlendirmiş ve HAFEST'i "Ulusal Komite" olarak üstlendiği sorumlulukları hafife almakla suçlamıştır. (HAFEST'e gönderilen yazı ilişiktedir.)

Ülkemizde bu olumsuz gelişmelerin önlenmesi için, örgütümüz üzerine düşen görevleri yapacaktır. Türkiye gençliğinin, dünya gençliği ile dostluk ve dayanışmasını engelleyen fırsatçı anlayışlar etkisiz hale getirilecektir. Türkiye'den Festivale katılacak delegasyon içinde yer alamamış olmamız ve önümüzdeki mali ve yasal engeller yüzünden delegasyon dışında katılmamız mümkün olamamaktadır.

Örgütümüz ülkemizdeki olumsuz gelişmeleri Uluslararası Festival Komitesine ve saflarına en kısa zamanda katılmayı amaçladığımız DDGF'ye bildirmeyi enternasyonalist olmanın gereği olarak görmektedir.

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde Türkiye gençliğinin ve örgütümüz Genç Öncü'nün yüreği Festival'e katılan tüm gençlerle birlikte çarpacaktır.

YAŞASIN HAVANA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ!

YAŞASIN TÜM ÜLKELER GENÇLİĞİNİN BARIŞ – DOSTLUK – DAYANIŞMA İÇİN MÜCADELESİ!

YAŞASIN BARIŞ, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!

dostluk dayanışma için

1945 yılının Kasım ayında 63 ülkeden gelen gençlik temsilcilerinin Londra'da toplanarak aldıkları karar uyarınca gerçekleştirilmekte olan gençlik festivallerinin onbirincisi bugünlerde Küba'nın başkenti Havana'da yapılıyor.

Festivaller dünya gençliğinin barış dostluk dayanışma kardeşlik gibi duygularının pekişmesini getiriyor. Dünya gençliğinin, ki bilimsel sosyalist gençlerden, dini inançlara bağlı gençlere kadar tüm dünya gençlerini kapsar, savaşa karşı emperyalizmin karşısında bir yumruk olmasını sağlıyor. Programlarında çeşitli halkların gençliğiyle dayanışma gösterileri aracılığıyla dünyanın "kanayan yaraları"nın üstüne gidiliyor.

Havana 78 de işte 28 Temmuz, 5 Ağustos tarihleri arasında bu yoğun görevleri başaracak. Helsinki Barış Senedi'nin giderek daha güçlü biçimde yaşama geçirilmesi istenecek. Vietnam, Laos, Kamboçya halklarıyla olan dayanışmanın sürekliliğinin temelleri atılacak. Kamboç halkı üzerindeki gerici oyunlara karşı birleşilmesi sağlanacak. Şili yurtseverleriyle birlikte Şili'li cellatların biran önce yıkılmaları için yapılması gerekenler belirlenecek. Angola halkına sürekli destek olma, Filistin halkının zaferi için çalışma, Küba halkına karşı girişilecek oyunlara karşı koyma, Latin Amerika halklarıyla sürekli dayanışma, Kore halkının istemlerinin gerçekleşmesi için çalışma. Tüm bunlarla birlikte, tüm ulusal kurtuluş mücadelesi içinde bulunan halkların gençlikleriyle, kapitalist ve sosyalist ülkeler gençleriyle barış, dostluk, kardeşlik, dayanışma, bağlarını güçlendirme..

Bu yoğun görevlerin hepsinin başarılma temellerinin araştırılacağı festival çeşitli sanat, kültür, spor gösterileriyle geliştirilecek.

HAFEST BAŞKANLIĞINA İSTANBUL

Derneğiniz Başkanlığına 13.6.1978 tarihli yazımızla 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalinin ülkemizde etkili bir biçimde tanıtılması için üstümüze düşeni yapacağımızı belirtmiştik. Ayrıca, 25.6.1978 tarihinden önce Festival'de temsil edilecek örgüt temsilcilerinin katılacağı bir toplantı yapılmasını önerdik. Dernek Başkanınızla yaptığımız sözlü görüşmede de bu toplantının yapılmasının gerekliliği konusunda görüş birliğine vardık. Ancak bu toplantı bugüne kadar yapılmadı.

Bu durum karşısında Merkez Yürütme Kurulumuz aşağıdaki tesbitleri yaparak, bunları Derneğinize bildirmeyi uygun görmüştür.

1. Derneğinizin kuruluşunun anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütlerinin tamamına haber verilmeden KAPKAÇÇI bir anlayışla kurulduğunu,

2. Derneğinizin organizasyonunun ülkemiz gençliğinin Festivalde TAMAMINI EŞİT ŞEKİLDE temsil etmeyen bir temsil sistemi oluşturduğunu,

3. Böylesine önemli uluslararası gençlik dayanışma eyleminde ülkemiz gençliğinin eşit ve etkili temsilini sağlayamayan Derneğinizin büyük bir sorumluluk altına girdiğini,

4. Bu uluslararası eylemin anti-faşist, anti-emperyalist gençlik hareketinin birliğinin sağlanması yolunda önemli bir adım olması gerekirken Derneğinizin olumsuz tavırlarının bu birliği zedelediğini,

5. Derneğinizin Festivalin tanıtılması konusunda etkili bir çalışma yapmadığını,

6. Hafest çalışmalarında başından beri söz ve karar sahibi olması gereken gençlik örgütlerine, bu arada örgütümüze dernek kurulduktan çok sonra (10.6.1978 tarihinde) haber verildiğini ve bunun dayatmacı bir anlayış olduğunu belirlemiştir.

Bütün bunlara dayanarak, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivaline örgütümüzden bir kişinin katılımını SEYİRCİ olmakla eş anlamlı gördüğümüzden ve Derneğinizin Festivalde ülkemiz gençliğini temsil etme niteliği kalmadığından festivale DERNEĞİNİZ ÖNCÜLÜĞÜNDE KATILMAYACAĞIMIZI bildiririz. 26.Haziran.1978

Saygılarımızla.

Genel Sekreter
Ümit Buğdaycı

Türkiye gençliğinin de kalbi bugünlerde Küba'da. Ancak bu yıla kadar çıkarılan "yasal" zorluklardan dolayı uzun süredir festivallere fiilen katılamayan Türkiye gençliği bu kez de "tüccar" zihniyetli unsurların engellemeleriyle festivale katılamıyor.

Ancak yukarıda sayılan ve bugüne kadar bir kısmı tamamlanan tüm çalışmalarda üzerine düşen tüm görevleri başarmaktan Türkiye gençliğini ne "yasal" engellemeler, ne de "tüccar" zihniyetleri alakoyamadı, alakoyamayacak.

Türkiye gençliğinin de kalbi Havana'da çarpıyor. Türkiye'deki durumu bir yazıyla festival komitesine ve Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'na anlatarak görevlerinden birini yerine getirmenin mutluluğu ve diğer ülkelerden katılan kardeşleriyle omuz omuza "barış, dostluk, dayanışma" diyememenin üzüntüsüyle.

Sosyalist Küba için birçok tarihi olayın geçtiği yer olan, Küba Devrimi'nin sembolü: "Devrim Meydanı".

GEÇMİŞE, SEÇEREK SAHİP ÇIKILMAZ

Ülkemizde sosyalist hareketin 60 yılavaran bir siyasi mücadele geçmişi vardır. Anti-emperyalist demokratik nitelikli gençlik örgütlenmelerinin daha da eskilere gittiği bilinmektedir. Öğrenci örgütleri çerçevesini aşmamakla birlikte, bu örgütlenme Kurtuluş Savaşı öncesi ve sonrası dönemlerde önemli boyutlara ulaşmış, anti-emperyalist mücadelede etkili olmuştur.

Sosyalist hareketin ve gençlik örgütlenmelerinin inişli çıkışlı dönemler geçirerek, bugüne ulaştığını biliyoruz. Sosyalist dünya görüşünün geniş işçi ve emekçi yığınlara ve gençliğe ulaşması uzun yıllar, her türlü baskıya rağmen verilen mücadele sonucu gerçekleşmiştir. Bu yüzden sosyalist hareketin ve gençlik örgütlenmelerinin geçmişinin, bir bütün olarak ele alınması, eksikliklerin ve zaafların bu bütünsellik içinde değerlendirilmesi zorunlu olmaktadır.

Sapmaların ayırt edici özelliği: İNKARCILIK

Geçmiş hareketlerin ve örgütlenmelerin bir kesitini alıp yüceltmek bir başka kesitine ise büyük bir gönül rahatlığı ile kara çalmak geçmişin mirasçılığını yapmak değildir. Hareketin sürekliliğini, devamlılığını göz önüne almadan, bakış açısını buna göre ayarlamadan yapılan her değerlendirme sonuçta, inkarcılığa, geçmişe sahip çıkma adına geçmişi karalamağa götürür.

Günümüzde bu anlayış, özellikle gençlik içinde var olan gruplar arasında da yaygındır. Geçmişin eleştirisi adına yapılan hemen her değerlendirmede inkarcılık hakim tema durumundadır. İnkarcılık belli gruplar için, "Devrimci Hareket" lerinden önceki bütün dönemi kapsamakla birlikte, diğerleri için bu, [illegible]nem dö[illegible] olmaktadır. Bu an-

layış, 65-71 dönemi için daha belirgin olarak gözlenmektedir.

FKF Mİ? DÖB MÜ?

Genç-Öncü'nün 1. sayısında TİP üyesi Vedat Demircioğlu'nun öldürülüşünü ve FKF'nin 1968 yılında düzenlediği anti-emperyalist eylemleri içeren "Dolmabahçe-68" yazısı belirli gruplarda yukarıda belirtilen anlayışı körükledi.

FKF'nin gençlik içinde bilimsel sosyalist dünya görüşünün yaygınlaştırılması için verdiği kahırlı mücadelesini görmezlikten gelen ve gençlik içinde "Devrimci Hareketleri"nin DÖB'ün kuruluşu ile başladığını ileri süren "Devrimci Militan" dergisi için söylenecek fazla söz yok. DÖB'ün nasıl bir örgüt olduğu ve ne amaçlanarak kurulduğu Genç-Öncü'nün 1. sayısında konuya ilişkin yazıda yeterince açıklandı. Ancak bir noktayı açmakta yarar var. DÖB hareketi içinde yer alanlar, TİP'i tasfiyeye yönelmiş genel bir saldırının gençlik içindeki uzantısı durumunda idiler. DÖB içinde bulunanların kendi öznel durumları ve düşünceleri ne olursa olsun, objektif olarak yaptıkları işçi sınıfının politik hareketinin ve onun politik öncülüğünü kabul etmiş FKF örgütlenmesinin şu veya bu biçimde tasfiyesine, gençliğin cuntacılığın politik oyunlarına alet edilmesine yardımcı olmak oldu.

Asıl üzerinde duracağımız, İlerici Yurtsever Gençlik Dergisi'nin son sayısında yer alan "Vedat Demircioğlu'nu Anarken" başlıklı yazı. Bu yazıda Gençlik Örgütlenmeleri tarihinin ince bir inkarcılığı ilk bakışta göze çarpıyor.

65—71 dönemi: GENÇLİK İÇİNDE OLANLAR VE OLMAYANLAR

İlerici Yurtsever Gençlik Dergisinde "FKF'nin politik olarak TİP'e bağlı bir gençlik örgütü olduğu, böyle bir anlayışla kurulduğu, ve öğrenci gençliğin sosyalist fikirlerle tanışma ve sosyalist bilinç kazanma sürecini hızlandırdığı" itiraf ediliyor. Hatta daha da ileri gidiliyor ve FKF'nin etkinlik kazanmasının ardındaki temel nedenin işçi sınıfı hareketiyle kurduğu bağ olduğu söyleniyor ve devam ediliyor: "Çünkü ilerici gençliğin savaşımı, şu ya da bu biçimde işçi sınıfı hareketiyle yakından bağ kurma eğilimi taşıdığı oranda başarılı olabilmiştir. Bu gerçek 1965 ve sonrası gençlik ve öğrenci eylemleri için son derece geçerlidir." Kısaca söylenen, FKF'nin etkinliğinin artmasında en büyük etken, onun işçi sınıfı hareketiyle, Türkiye İşçi Partisi hareketiyle yakın bağ kurmuş olması. 56 yıllık "utkan" gelenekten söz edenlerin ve Türkiye işçi sınıfı hareketinin 1961 sonrası döneminin temsilcisi olan Türkiye İşçi Partisi'ne her fırsatta ağız dolusu küfredenlerin bu gerçeği kabul etmek zorunda kalmaları olumlu bir gelişme olarak değerlendirilmelidir. Ama yazının "olumlu bir gelişme" olarak tesbit

VEDAT DEMİRCİOĞLU'NU ANMAK

Vedat Demircioğlu 1968 yılında içinde bulunduğu sosyalist hareketin bir neferi olarak anti-emperyalist bir kampanya sırasında şehit edildi.

O gün Demircioğlu'na sosyalist hareket sahip çıktı.

Aradan geçen on yıl içinde de durum değişmedi. Gerek kampanya, gerekse ölüm günlerinde Demircioğlu saygıyla, 1961 sonrası sosyalist hareketin ilk şehidi olarak anıldı.

Bu yıl 1978, duvarlar, gazeteler V. Demircioğlu ile dolu. Ama bu doluluk yukarıdaki özde değil. İGD'sinden başlayıp TİKP' ine kadar ne denli sapmış varsa "V. Demircioğlu-İGD", "V. Demircioğlu TİKP" biçiminde "sahip" çıkıyor.

Bu yaptıkları ne ilk, ne de görünüşe göre son kefen tüccarlığı. Bugün şehid olan ilerici, demokrat, sosyalistlere ne yapılıyorsa, aynısı V. Demircioğlu'na uygulanmaya çalışılıyor.

Ama bütün bunlar boş. Ne burjuvazinin piyonu TİKP, ne de diğerleri sosyalistlere karşı giriştikleri kampanyada başarı kazanamayacak.

V. Demircioğlu gene her yıl gerek kampanya, gerekse ölüm gününde sosyalist hareketçe anılacak.

GENÇ ÖNCÜ

edebildiğimiz kesiti buraya kadar. Bu tesbitten sonra, özellikle 1968 sonrası olayların değerlendirilmesinde inkarcılık başlıyor. "Eğer FKF bu eylemlerde (1968 Temmuz olayları) yeterince etkili olamamışsa, bunun nedenini daha çok TİP'e egemen olan oportünist havada aramak gerekir." FKF'nin gençlik içinde etkinliğinin artmasını TİP'ile yakın ilişki kurmasına bağlayanlar, 1968 yılında gençlik içinde MDD'ciliğin etkinlik kurmaya başlamasıyla TİP'e suçlamalar yağdırmaya da başlıyorlar. Aslında yapılan 65-68 FKF örgütlenmesine sahip çıkmaya çalışmak, MDD'ciliğin sağladığı etkinliği ise bir bütün olarak Türkiye İşçi Partisi'ne yıkmak. Bu mantık, yazı sahiplerinin ve bağlı oldukları hareketin faydacı ve fırsatçı tutumlarının bir ifadesidir. Aynı yaklaşım bir bütün olarak Türkiye işçi sınıfı tarihine bakışlarında da görülmektedir. (TKP içinde Şefik Hüsnü dönemini reddetmek ve bu döneme kara çalmak vb.)

Geçmişe sahip çıkmak, baştada belirtildiği üzere hareketi dönemlere ayırıp şu dönem iyi bu dönem kötü mantığıyla değil, bir bütün olarak, doğrusuyla, yanlışıyla ve eksiklikleriyle sahip çıkmak demektir. Bu anlamda sosyalist hareketin tek mirasçısının öncülüğünü kabul ettiğimiz politik hareket olduğuna inanıyoruz. Ve yine bu anlamda sosyalist ve ilerici gençlik örgütlenmelerinin ve FKF'nin mirasçısı Genç-Öncü'dür. FKF'nin son dönemlerinde ortaya çıkan olumsuz gelişmeler üzerinde Türkiye İşçi Partisi içindeki yanlış eğilimlerin etkisi vardır. Bunu reddetmek o dönem parti içinde sapmalara karşı verilen mücadeleyi reddetmek demektir. Bu mücadelenin maliyeti elbette ucuz olmamıştır. Bu dönemde gençlik içinde MDD'ciliğin etkili olmasının nedenini Parti içinde verilen mücadeleyi görmemezlikten gelip, bir bütün olarak TİP'e yıkmak inkarcılık demektir. Soruna böyle bir anlayışla yaklaşanlara ise, o zaman "Siz neredeydiniz?" sorusunu sormaya hak kazanılacaktır.

Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresiyle bilimsel sosyalist çizgiye oturmuştur. Bu, hem MDD'cilikle ve hem de Aybar sağ sapmasıyla uzun ve kahırlı bir mücadele sonucu gerçekleşmiştir. Sosyalist gençler bu mücadelede aktif görev almışlar ve uğraş vermişlerdir. Bugün TİP'i MDD'ciliğin ortaya çıkışının baş sorumlusu olarak göstermeye çalışanlar o dönemde Aybar sağ sapmasına ve MDD ciliğe karşı verilen ideolojik ve örgütsel mücadelenin kıyısında köşesinde dolaşanlar, hatta ortalıkta hiç görünmeyenlerdir. Bunun böyle olması inkarcılıklarının hangi boyutlara ulaştığının bir göstergesidir. (Bunun ötesinde konuya ilişkin söylenecek bir şeyin daha olduğu kanısındayız. O da MDD'ciliğin 1965 sonrası dönemde değil, daha önce ortaya çıkmış, ve sosyalist hareketin başına musallat olmuş olmasıdır.)

Mücadele kaçkınlarının allı pullu sözler arkasına saklandıkları ve klasiklerden alıntılarla onu bunu suçladıkları çok görülmüştür. Kendi eleştirilerinde temel aldıkları "sol sapmalar sağ sapmaların günahlarının cezasıdır" alıntısı bizim de katıldığımız ve kendi belirttikleri üzere Türkiye'de de doğrulanan bir alıntıdır. Ama 60'lı yılların sonlarında sosyalist harekette hem sağ sapmaya ve hemde onun günahlarının cezası sonucu özellikle gençlik içinde yaygınlaşan sol sapmaya karşı etkin mücadele şimdi işçi sınıfının politik hareketi içinde görev başında olan bilimsel sosyalistler tarafından verilmiştir. Yoksa sosyalist hareketin yılgınlarınca ve "sosyalizmin havarileri"nce değil.

KOMSOMOL: SÖZ VE EYLEM

Suren ARUTYUNYAN
Leninist Genç Komünist Birliği
(Komsomol)
Merkez Komitesi Sekreteri

1977 yılı sona erdi. 1977 tarihe Sovyet Devletinin 60. Kuruluş yıldönümü ve günümüzün en önemli politik belgelerinden biri olan yeni Sovyet Anayasasının yayınlanış yılı olarak geçecek. Yeni Anayasa, Sovyet Halkının görkemli devrimci aşamalarını ve dünyanın ilk gelişkin sosyalist toplumunun göze çarpan başarılarını ortaya koymakla kalmıyor, Komünist Partisi ve Sovyet Devletinin gündemdeki görevini komünizmi kurmak olarak belirliyor. Ülkemizin 60 yıllık gelişiminin sonuçlarını özetlerken, Yeni Anayasa, Ekim Devrimi'ni yaratan düşüncenin ve Lenin'in gösterdiği yolda hergün artan bir başarıyla yüründüğünün somut kanıtlarını getiriyor.

Yeni Anayasanın her maddesi sosyalist demokrasinin utkulu ilerleyişinin inandırıcı bir kanıtı, Komünist Partisi'nin ve Sovyet devriminin, insanlar ve genç kuşaklara olan ilgisinin bir belirleyicisi oluyor. Ülkemizde gençlerin moralman zengin, temiz ahlaklı, sağlıklı yetişmeleri ve geniş içerikli bir eğitim görmeleri için büyük çaba harcanıyor.

SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Prezidyumu Başkanı L.Brejnev "Gençliğimizi iyi eğitilmiş, yüksek ruhlu, güçlü ve sağlıklı görmek istiyoruz" dedi. Komsomol bu amaca ulaşma yolunda etkin bir rol oynamaktadır.

Komsomol kişiliği Komsomol ilgisi, Komsomol ruhu. Bu sözcükler büyük ağırlık ve anlam taşımakta, ve geniş bir yaratıcı enerji kaynağı barındırmaktadır. Fiziksel eğitimi ve

Spor söz konusu olunca da özel bir anlam kazanıyorlar. Bu çok doğaldır çünkü spor gençlik eğitiminde her zaman güçlü bir araç olmuştur ve Komsomol hep sovyet spor hareketinin merkezini oluşturmuş ve birçok kitlesel atılım örgütlemiştir.

Son yıllarda komsomol, çocuk spor kulüpleri için yurt çapında ilgi toplayan yarışmalar düzenlemiştir. Deri top, Altın top, Neptün, Hasır top, Beyaz Ruh, Gümüş Patenler yarışmaları bunlardan birkaçıdır. Her geçen yıl bu turnuvalar büyük ölçüde gelişmekte, örgütlenmeleri yaygınlaşmakta ve ülkenin en uzak köşelerine dek yayılmaktadır. Bu gün 17 milyondan çok çocuk ve genç bu programlardan yararlanmaktadır.

1976 Olimpiyat yılında ilk kez yapılan SB Çocuk Oyunları (Umutların Başlangıcı)nın 'geleceğin olimpiyat şampiyonları aramızdadır' sloganıyla yapılmış olması çok anlamlıdır.

Komsomol, değişik yaş gruplarından gençler arasında birçok denenmiş sağlık geliştirme yöntemleri ve spor etkinlikleri düzenlemektedir. Birçoğu çok ünlü olan bu etkinlikler arasında kentlerarası kayak yarışmaları, Devrim savaş ve emek kahramanlarının anısına turnuvalar, önceden Komsomol tarafından tasarlanan oyunlar komsomol üyeleri diğer gençler, genç öncüler ve diğer öğrenciler için fiziksel sağlık testleri ve öğrenci ve gençler için spor oyunları vardır

Geniş çaptaki yarışmaların hepsi ilgi çekicidir çünkü meslek ve spor kuruluşları, eğitim otoriteleri ve halk tarafından etkin olarak desteklenirler. Örneğin çocuklar tanınmış sporcu ve otoritelerce çalıştırılır. Kitlesel spor olaylarına katılanlara her türlü olanak tanınır, basın, radyo ve TV'de geniş yer verilir. Böyle yarışmalar deneyimli hakemlerce yönetilir.

Kitlesel yarışmaların en yararlı yönünü, ülkemizde bedence güçlü bireyler yetiştirip komünist ahlak ve Sovyet vatanseverliğini öğreterek eğitimi geliştiren bedensel sağlık testleri oluşturur.

ÇALIŞMA VE SAVUNMAYA HAZIRLIK

Gençler arasındaki beden eğitimi çalışmalarını düzenlerken, Leninist Komsomol örgütü, kitle sporu etkinlikleriyle profesyonel sporculuk arasında çok yakın ilişki olduğu ilkesinden hareket eder. Olimpiyat şampiyonluğuna doğru ilk adımlarını atarlarken bugünün genç öncüleri öğrenciler ve gençlerinin önünde bu güçlü, yürekli ve gözüpek insanlar ülkesinde

izlenecek birçok örnek vardır. Sovyet spor tarihinin şanlı sayfalarında, kazanma yeteneklerini yüksek moral ve gözüpekliklerini, yurtseverliklerini göstererek ulusal spor hareketine ve genç kuşakların komünist eğitimine katkıda bulunmuş birçok Komsomol üyesinin adları yazılıdır.

Moskovanın 1980 Olimpiyatlarını düzenleme yetkisini alması, barış, demokrasi ve sosyal-ilerlemenin sağlam bir kalesi olan Sovyetler Birliğinin, belli bir amaca yönelik tutarlı ve barışçıl bir politika izlemesinin sonucu ve Sovyetlerin beden eğitimi ve spordaki başarıları karşısında bir saygı göstergesidir. Gelecek Olimpiyat oyunlarının, ilk kez olarak, Anayasasında beden eğitimi ve sporun geliştirilmesiyle ilgili bir madde bulunan Olimpiyat ilkelerini yalnız benimsemekle kalmayıp onları etkinlikle uygulayan sosyalist bir devlette yapılacağı gerçeği, Olimpiyat hareketlerinde yeni bir çığır açmakta ve Olimpiyat oyunları tarihinde önemli bir kilometre taşını vurgulamaktadır.

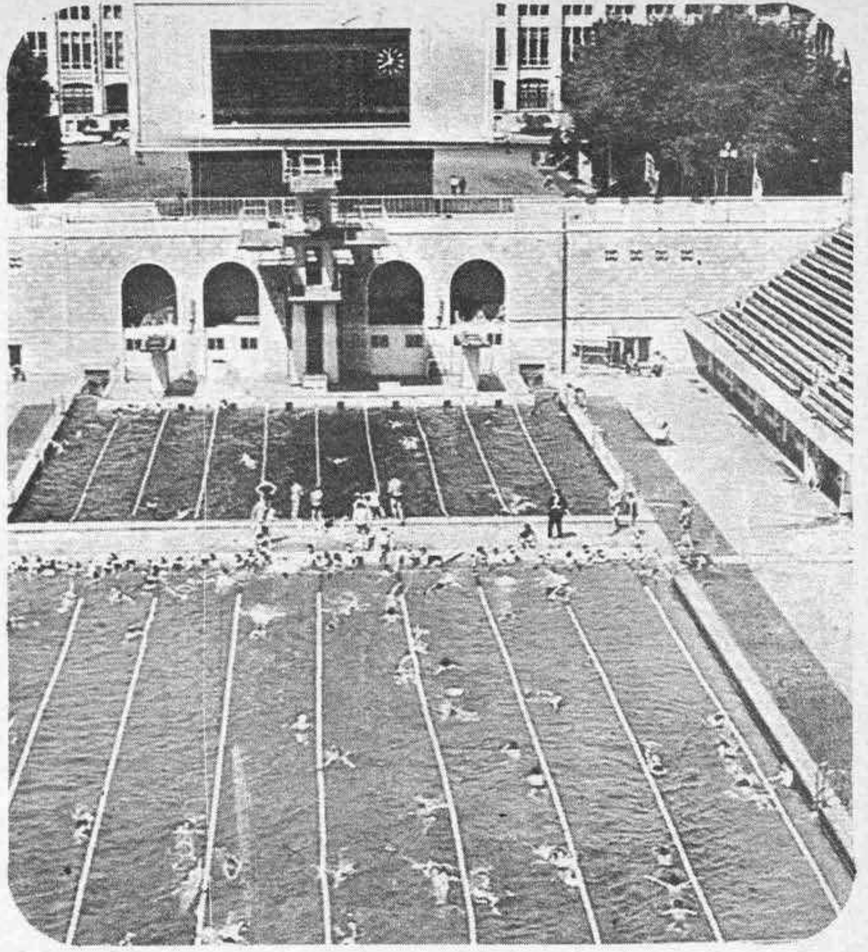
Komsomol Merkez Komitesi tüm Komsomol örgütlerini, 1980 Olimpiyat Oyunlarının hazırlık çalışmalarında, özellikle meslek kuruluşları ve spor örgütleriyle de ortak çalışarak kitle sporlarının geliştirilmesi yönünde çaba harcamaya çağırmıştır. Bugün birçok Komsomol örgütü yaygın Olimpiyat coşkunluğundan yararlanarak, okullardaki, çocuk ve gençlik spor kulüp ve kurumlarındaki eğitsel ve sportif etkinliklerini ilerletmekte ve gelecek Olimpiyatların bayrağı altında kitlesel yarışma ve turnuvalar düzenlemektedirler.

Ekim Devriminin 60. yıldönümü onuruna yapılan 2. SSCB Gençlik Oyunları ülkedeki Olimpiyat potansiyelinin gerçekçi bir yinelenmesidir.

7. SSCB yaz oyunlarının bir bölümü olarak, bu spor festivali, Komsomol ve spor örgütlerinin etkinliklerini güçlendirmiş ve genç atletlerin ulusal Olimpiyat takımında yer alma olanaklarını artırmıştır.

Kitlesel spor olaylarının sonucu olarak Sovyet Gençliği varolan spor olanaklarından en büyük ölçüde yararlanmaktadır.

Stadyumlar ve spor salonları kitlesel sağlık geliştirme programlarını (bunlar arasında PWD testleri ve dinlenme tasarıları vardır) gerçekleştiren merkezler haline gelmiştir.

Moskova'da 1980 olimpiyatlarında kullanılacak olan yüzme havuzlarından biri..

22. Olimpiyat Oyunlarına Komsomolun pratik katkısı birincil Olimpiyat projelerinin gerçekleştirilmesi için yaptığı yardımdır.

Komsomol Merkez Komitesiyle uyum içinde alınan karar sonucu bu projeler öncelikli projeler olarak Komsomolun himayesine verilmiş ve yurdun çeşitli yerlerinden birçok genç kadın ve erkeğin ilgisini çekmiştir ve hala yapı yerlerine birçok gönüllü gelmektedir. Genç gönüllülerin kurduğu yapılardan birkaçı Olimpiyat Köyü, Uluslararası Gençlik Olimpiyat Merkezi kapalı stadyumu,bir hipodrom ve bisikletçilik merkezidir.

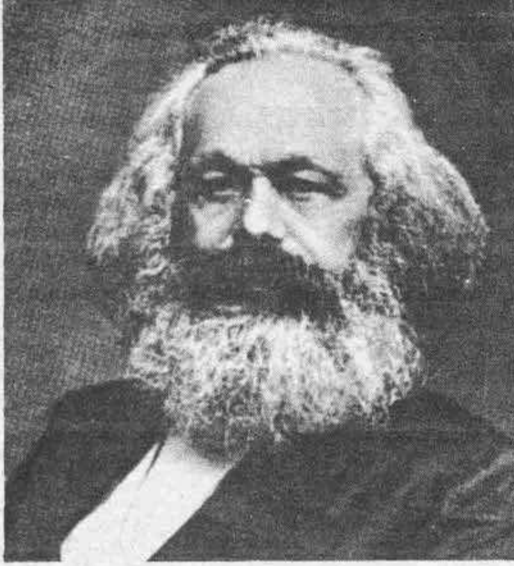
Komsomol ile sloganları verimlilik ve nitelikli iş olan genç işçi grupları arasındaki sosyalist yarışmanın gelişmesine büyük özen gösterilmektedir. En iyi gruplar ve en önde çalışan gençlerin adı Komsomolun Moskova Olimpiyatları Ulusal Projeler Tarihine yazılmakta ve kendilerine onur belgesi verilmektedir.

Bu yarışma Olimpiyat projelerinden yüksek niteliği elde etme amacı gibi yeni girişimlere yol açmaktadır.

1980 Olimpiyatlarının genç fabrika ve büro işçileri ve öğrenciler arasında birçok destekçisi vardır. Bunlar hafta sonlarında yapı yerlerinde karşılıksız çalışmaktadır. Bu etkinlik Likhachev oto işleri ve Plekhanov Ulusal ekonomi Enstitüsü Komsomol örgütlerince yönlendirilmektedir.

Uluslararası Gençlik Olimpiyat Merkezi konukları ayrıca çeşitli yarışmalarda yer alacak ve Sovyet Cumhuriyetlerinin ulusal sporlarını öğreneceklerdir.

Moskova Olimpiyatlarını dünya gençliğinin arkadaşlık ve birliği için unutulmaz bir uluslararası festival ve halkların birlik, barış ve kardeşliği için bir etken haline getirme amacındayız. Başarılı olacağımıza inanıyoruz.

BİLİMSEL SOSYALİZMİN TEMEL YAPITLARINI NASIL OKUMALIYIZ

GENÇ ÖNCÜ
BİLİM, EĞİTİM, ARAŞTIRMA
BÜROSU'NCA HAZIRLANMIŞTIR.

Bilimsel sosyalizmin kurucuları, uluslararası işçi sınıfı hareketinin önderleri, kapitalist düzenin ortadan kaldırılması, sosyalizmin kurulması mücadelesinde devrimci eylemin ayrılmaz bir parçası olarak ideolojik çalışmanın, eğitimin önemini her zaman belirtmişlerdir. "Devrimci teori olmadan devrimci eylem olmaz."

İçinde yaşadığımız kapitalist düzende burjuvazi yalnızca üretim araçlarına sahip olması açısından değil, bu temelden kaynaklanan kültürü, hayat anlayışı, ahlak değerleri ile, ideolojisi ile de damgasını vurur. Bu nedenle işçi sınıfının burjuvazi ile mücadelesi ekonomik-demokratik, politik ve ideolojik olmak üzere üçlü bir bütün oluşturur.

Gerek burjuva ideolojisine ve kaynağını bu ideolojiden alan her türlü sapık akıma karşı etkin bir ideolojik mücadele verebilmesi, gerek ekonomik-demokratik mücadelede tutarlı kazanımlar elde edilebilmesi, politik mücadelenin başarılarına ve onunla uyumlu bir mücadele verilebilmesine bağlıdır.

Diğer yandan üç boyutu arasında böylesine bir uyum bulunması gereken bu mücadelede yer alabilmek, tam bir sosyalist dünya görüşüne sahip olmak, sosyalist bir yaşam anlayışını özümsemekle olanaklıdır.

O halde bizlerin önünde duran en somut görevlerden biri, tam bir sosyalist dünya görüşüne sahip olma çalışmalarımızı hızlandırmaktır.

SOSYALİST EĞİTİMİN TEMELİ: MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE İŞÇİ SINIFI PARTİ DENEYİMLERİ

Sosyalist özde eğitimimizin kuşkusuz en önemli parçasını işçi sınıfı mücadelesinin klasikleri diye anılan temel kitapların okunması ve işçi sınıfı hareketlerinin deneyim ve toplantı belgelerinin bilinmesi oluşturur.

Yalnız burada her türden sağ ve sol sapmanın temel kitaplara bakış açısı ile hareketimizin bakış açısı arasındaki farklılıklara hemen değinmek gerekmektedir. Çoğu kez karşı karşıya kaldığımız bir durum bu sapmaların gerek kendi aralarındaki çekişmelerde, gerek bilimsel sosyalist harekete saldırırken kendi grupçuklarını haklı çıkarmak için temel kitaplardan yapılan alıntılara başvurmalarıdır.

Bilimsel Sosyalizme şu ya da bu uçta karşı olanların, eninde sonunda, teoride ve pratikte belli noktalarda, işçi sınıfı hareketine düşman saflarda birarayagelmeleri kaçınılmazdır. Bu durumun ortaya çıkardığı diğer bir gerçek de, temel kitapların okunmasında tarihsel gelişimin ve somut koşullarındikkate alınmamasının kişilerin ya da grupların anti-komünist saflarda yer almasına neden olabileceğidir. Bilimsel sosyalist hareketi yaralamak uğruna birbirine can düşmanı grupçukların çoğu kez aynı alıntılarda buluşmaları bizlere bu bakımdan şaşırtıcı gelmemektedir.

EĞİTİM YAŞAMLA BİRLEŞTİRİLMEK ZORUNDADIR

Bilimsel sosyalist temel kitapların okunmasında markzizmin şu ya da bu belirli "an" da olgunluğa erişmiş bir öğreti değil, sınıf mücadeleleri ile, bunların deneyimleri ile gelişen bir öğreti olduğu bir an bile hatırdan çıkarılmamalıdır.

Bir ülkedeki ideolojik mücadele herzaman verili somut koşullar içinde biçimlenir. Sınıf mücadelesinin düşünce planında yansıması olarak ortaya çıkar. Bu açıdan bilimsel sosyalizmintemel kitapları yazıldıkları dönemin so-

mut koşulları ve o dönemdeki mücadelenin önünde duran sorunlara işçi sınıfı hareketinin bakış açısı kavranırsa anlam kazanırlar. Eğer bu dikkate alınmaz, temel kitapların "ezberlenmesi" yoluna gidilirse, sosyalist özde eğitimimiz açısından bir adım ileri atılamaz. Yanısıra "ezbercilik", Marx'ın, Engels'in, Lenin'in, Stalin'in ve işçi sınıfının diğer önderleri arasındaki bütünlüğün tarihsel gelişimdeki ve somut koşullardaki değişim gözardı edildiğinden, kavranmasını da engeller. Bu anlayış, bilimsel sosyalist temel kitapların günümüzün bilimsel sosyalist yapıtlarının anlaşılmasında yaratacağı açıklığı, yol göstericiliği de ortadan kaldırmaktadır.

Temel kitapların okunmasında diğer önemli bir nokta, bu yapıtların politik mücadele içinde verili koşullarda yaratıldıkları, bu dönemdeki ağırlık kazanan düşmanlara karşı hareketin önünü açma, ideolojik kargaşayı yok etme amacını taşıdıklarının kavranmasıdır.

Temel kitapların okunmasından beklediğimiz yararı elde etmemiz, bu çalışmayı önümüzdeki pratik sorunların çözümüyle, mücadelemizin gerekleriyle uyumlu hale getirebilmemizle sağlanacaktır.

Bu ise işçi sınıfının mücadelesini yürüten, ona öncülük eden işçi sınıfının politik hareketinin ideolojik önderliğinin kavranmasıyla yakından ilintilidir.

İşçi sınıfının politik hareketinin içinde yer almak, onun yolundan yürümek, bilimsel sosyalizmin temel yapıtlarını yaratıcı ve yapıcı bir şekilde kullanabilmemiz için, sosyalist özde eğitimimiz için gereklidir.

NE YAPACAĞIZ

Bu yazıda açıklanmaya çalışılan bakış açısını hayata geçirmek amacıyla bundan böyle dergimizin bu sayfalarında bilimsel sosyalist temel kitapların nasıl okunup, değerlendirilmesi konusuna eğilen yol gösteren yazılar yayınlanacak. Ele alınacak yapıtlar yazıldıkları tarihler gözetilerek sıralanmıştır. Bunlardan bazıları:

1- Komünist Manifesto, Marx-Engels, Bilim ve Sosyalizm Yl.

2- Ücret, emek, sermaye, ücret fiyat kâr, Marx, Sol Yn.

4- Ütopik sosyalizm-bilimsel sosyalizm, Engels, Sol Yn.

5- Gotha-Erfurt programının eleştirisi, Marx-Enels, Sol Yn.

6- Halkın dostları kimlerdir ve sosyal demokratlarla nasıl mücadele ederler, Lenin, Sol Yn.

7- Ne yapmalı, Lenin, Sol Yn.

8- Bir adım ileri iki adım geri, Lenin, Sol Yn.

9- Demokratik Devrimde sosyal demokrasinin iki taktiği, Lenin, Sol Yn.

10- Anarşizm mi, sosyalizm mi, Stalin, Sol Yn.

11- Emperyalizm, Lenin, Sol Yn.

12- Marksizm ve milli mesele, Stalin, Sol Yn.

13- Ekim devrimi ve Nisan tezler, Lenin, Sol Yn.

14- Devlet ve İhtilal, Lenin, Bilim ve Sosyalizm Yn.

15- Proletarya ihtilali ve dönek Kautsky, Lenin, Bilim ve Sosyalizm Yn.

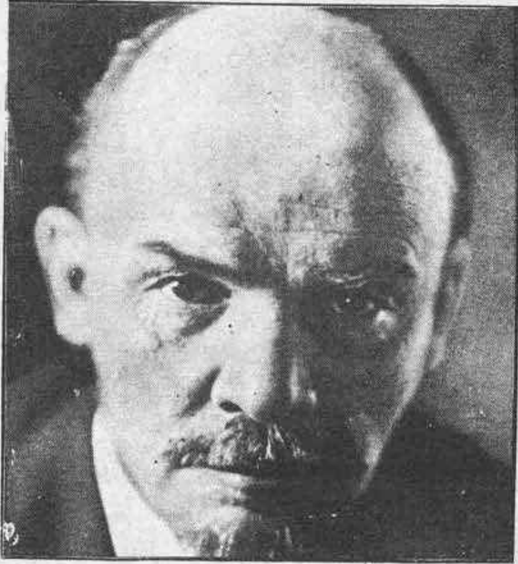
16- Sol komünizm, bir çocuklukhastalığı, Lenin, Sol Yn.

17- Leninizmin ilkeleri sorunları, Stalin, Sol Yn.

18- Sağ ve sol sapmalar üzerine, Stalin, Sol Yn.

Bu anlayışla yürüteceğimiz çalışmalarımız mücadelemizde açığa çıkan sorunlara yaratıcı çözümler bulmamızı, bu çözümlerimizi örgütlü çalışma ile hayata geçirmemizi sağlayacaktır.

Faşistlerce öldürülüşünün 42. yılında

FEDERiCO GARCIA LORCA

Birçok yapıtı dilimize çevrilen, oyunları tiyatrolarımızda sahnelenen sanatçı, yurdumuzda yaygın bir üne sahiptir. 19 Ağustos 1936 da İspanya iç savaşının hemen ilk günlerinde faşistlerce kurşuna dizilerek öldürülen Lorca, çiftçi bir baba ve öğretmen bir anneden İspanya'nın batı yöresinde küçük bir kasabada dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini tamamladıktan sonra Hukuk Fakültesine girdi. Ancak sanatçı kişiliği ve özellikle o çağında müziğe olan tutkusu yüzünden Hukuk öğrenimini yarıda bıraktı. Müzisyen olarak çıktığı İspanya turlarında halkını yakından tanıdı ve yazma tutkusu ön plana çıktı.

Şiir alanında dünyaca tanınmış olmasına rağmen onun hakkında "Bir ozandan çok bir ozan dostuydu" denmektedir.

Ozanlara verdiği değer her şeyin üstündedir. Halkına mal olmuş bir ozanın ölümsüzleştiğine inandığını ölümsüz nesnelerle ozanları bir tuttuğu şu dizelerinden anlıyoruz.

.....Ölüm gerçekten ölümse
Ozanlar ne olur peki
Birde uyuyan nesneler
Anımsadığı tüm insanların.

Sanatın bir dalında çalışma yerine yaratıcı heryönüyle halkının yanında olduğunu bildiğimizden öte tüm sanatçıların da çok yönlü olmaları gerektiğini savunur.

"Çağımızda şair başkaları için tüm damarlarını açmak zorundadır. İşte bunun için kendimi tiyatroya, müziğe, resme adadım" sözleri ve uygulamasını yaptığı eserleri. savunduğunu yapmış olduğunun en güzel örnekleridir.

Altında kara ayın
Bir haykırış
Ve dağda ateşin boynuzları
Ufarak at kara at
Binicin ölmüşte nere götürürsün.
Yada:

Batı rüzgarı/Bir Fener/Birde hançer/Yürekte/Gergin/Bir telin/Titreyişi/Sokakta/Her yönde/Ben/O hançeri görüyorum/Yüreğe giren. Şeklinde yazılmış huzursuzluğu ve sahipsizliği protesto eden dizelerin sahibidir Lorca.

Çok yönlü bir sanatçı olması ve çok genç bir yaşta (38) öldürülmüş olduğunu göz önüne alacak olursak yaptıklarıyla İspanyol halkının destanlaştırdığı ve tüm dünyanın saygıyla andığı Lorca'nın değerini daha iyi anlamış oluruz. Gerçekten de bu gü gün çağdaş İspanyol şairlerinin ve oyun yazarlarının en başta gelen isimlerindendir.

Neden öldürüldü Lorca?

Bu sorunun cevabını memleketimizde ve dünyanın birçok ülkelerinde aramak mümkündür.

Her şeyden önce halktan bir insandı Lorca. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin her türlü hareketini protesto ediyordu. Halkını uyarmada türküleşmişti. Destanlaşmıştı. Herkes onun şiirlerini okuyordu. Kısacası sınıf kavgasında halkının yanındaydı. Bütünleşmişti halkıyla.

Halkının yanında olmak: faşistler için daha başka neden aramağa gerek yok zaten.

Öldürülüşünün 42 nci yılında halkından yana olan büyük sanatçı Lorca'yı saygıyla anıyoruz.

Mehmet SEVİŞ

BERTOLT BRECHT

Bundan 22 yıl önce bir büyük sanatçıyı Bertolt Brecht'i yitirdik. Onun yaşam biyografisi yerine sanat anlayışından söz etmek sanırım daha doğru olur. Brecht bu konuda şunları diyor:

" Bana sorarsanız sosyalizm toplumun görüntüsünü daha biz yaşarken adamakıllı değiştirecek. Yaşamımız bu tür çekişmelerle dolacak. Sanatçılara gelince, bence sanatçılar becerebildiklerini yaparak en doğru davranış biçimini seçmiş olurlar. Başka türlü dürüst bir çalışma koyamazlar ortaya. Kafasında böyle gerilimler taşımayan kişilerin sanat yapmaları çok güç."

Burada dikkat etmemizgerekeniki önemli nokta var: birincisi sosyalizmin toplumun görüntüsünü değiştirmesi ve bu değişiklikler sırasında doğan gerginlik, sanatçının kişiliğini ya da olayları yargılama gücünü oluşturur. İşte doğduğundan beri Brecht in içinden hiç eksik olmayan ' Kara Ormanların Soğuğu" bu gerginliktir. Brecht bu gerginliğin çarçur edilmesine karşı çıkarken de şunları söylüyor. "Sanat bireyci bir olgu değil. Gerek oluşumuna gerek etkilerine bakınca sanatın kollektif bir şey olduğunu görürüz."

Burada etki teriminin iki ayrı görüntüsü var birincisi sanatçının toplumdan ya da toplumun yarattığı olaylardan etkilenmesi, diğeri sanatçının toplumu etkilemesi. Sanırım Brecht'in kollektif kavramı da burada ortaya çıkmaktadır.

Brecht in eserlerinde faşizmi durdurabilecek tek yolun işçi sınıfının yolu olduğunu diyalektik tiyatro anlayışıyla sürekli vurgulamış, Hitler rejiminin yarattığı korku ve sefaletten gerçeğe açılan bir pencere görünümünü kazanmıştır.

Tiyatro onun için kitlelerin hizmetine açılmış bir araçtır. İşte bu amaçla sahnelerinde pankart, belge ve müziklendirdiği şiirleriyle kitlelere en yalın biçimiyle bir çok şeyi gösterdi.

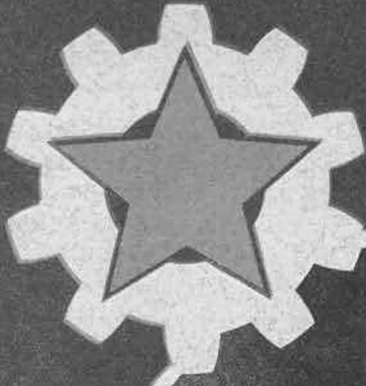
Brecht'in sanat yaşantısında yaptığı en büyük devrimlerden biri de Marksist öğretiyi kendine yol edinmesi oyunlarında dile getirdiği acıları dertleri ve herşeyiyle insanın çıkmazlarını bir kader görünümünden kurtarıp çözümlemeleriyle birlikte bir sınıf kavgası olayına dönüştürmesidir.

Brecht, tiyatrosu yanında şiirleriyle de sorunlarıkökünden kavramış, insanı bir amaç değil, bir hareket noktası olarak almıştır. Sanatında dogmadan nefret ettiği için de kuşkuyu, özü araştırmayı ve bilimsel eğilimi kendine temel edinmiştir. Bu yoldan çıkarak Brecht in tiyatrosuna bakarsak, epik tiyatroyu ve diyalektiği birbirinin içinde bulabiliriz.

Brecht, sanatçı kişiliğiyle sorunları her yakaladığında gerçekliklerde açan bir gül olup sanatın kurgusal duralllığını yıkmıştır.

Kırka yakın oyunu, şiir ve romanlarıyla toplumun her girdisinde parlayan Bertolt Brecht i ölümünün 22. yıldönümünde biz bilimsel sosyalistler saygıyla anıyoruz.

Yusuf Fatih ÇEKIRGE

GENÇ ÖNCÜ

TÜRKİYE SOSYALİST HAREKETİNİN 1961 SONRASI

İLK ŞEHİDİ VEDAT DEMİRCİOĞLU

10 TL